

Sammanfattning

I detta ärende behandlar utskottet ett regeringsförslag som avser godkännande av vissa internationella konventioner, protokoll och rekommendationer rörande bedrägerier mot Europeiska gemenskapernas ekonomiska intressen och korruption. Regeringen föreslår också vissa lagändringar till följd av åtagandena i konventionerna och protokollen. Bl.a. föreslås att det i brottsbalken införs ett nytt brott, subventionsmissbruk. Den nya straffbestämmelsen innebär att det blir straffbart att använda ett bidrag från EU på ett sätt som avviker från det ändamål för vilket det beviljats. Vidare föreslås en utvidgning av mutansvaret till situationer där förmånen tillfaller någon annan än den vars tjänsteutövning kan påverkas av mutan.

Utskottet tillstyrker regeringens förslag och avstyrker en motion som väckts med anledning av propositionen.

Till betänkandet har fogats en reservation och två särskilda yttranden.

Propositionen

I proposition 1998/99:32 (Justitiedepartementet) har regeringen föreslagit

1. att riksdagen godkänner konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen med den förklaring beträffande artikel 7 i konventionen som regeringen förordat,
2. att riksdagen godkänner protokollet till konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen med den förklaring beträffande artikel 6 i protokollet som regeringen förordat,
3. att riksdagen godkänner protokollet om förhandsavgörande av Europeiska gemenskapernas domstol angående tolkningen av konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen med den förklaring beträffande artikel 2 i protokollet som regeringen förordat,
4. att riksdagen godkänner konventionen om kamp mot korruption som tjänstemän i Europeiska gemenskaperna eller Europeiska unionens medlemsstater är delaktiga i, med de förklaringar beträffande artiklarna 7, 10, 12 och 13 i konventionen som regeringen förordat,
5. att riksdagen godkänner OECD-konventionen om bekämpande av bestickning av utländska offentliga tjänstemän i internationella affärsförbindelser med den förklaring beträffande artikel 15 i konventionen som regeringen förordat,

6. att riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i brottsbalken,
7. att riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i kommunal-skattelagen (1928:370).

Lagförslagen, som granskats av Lagrådet, har jämte konventionstexterna och protokollen fogats till betänkandet, se bilagorna 1–6.

Motionen

1998/99:Ju14 av Gunnel Wallin m.fl. (c) vari yrkas att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om enklare regler.

Utskottet

Ärendet

I detta ärende behandlar utskottet ett regeringsförslag om att godkänna ett antal internationella instrument som syftar till att motverka bedrägerier som riktar sig mot EG:s finansiella intressen och mot korruption.

Förslagen grundar sig på två departementspromemorior. I den ena – Sveriges tillträde till bedrägerikonventionen (Ds 1998:1) – behandlas en konvention om skydd av EG:s finansiella intressen samt behovet av lagändringar.

I den andra promemorian, benämnd Korruption – svenskt tillträde till vissa internationella konventioner m.m. (Ds 1998:29), behandlas dels två protokoll med anknytning till den nyss nämnda konventionen, dels två konventioner mot korruption, dels en OECD-rekommendation om skattebehandling av mutor, dels behovet av lagändringar.

Promemoriorna har remissbehandlats.

Regeringen har inhämtat yttrande från Lagrådet över de lagförslag som läggs fram i ärendet. Regeringen har anslutit sig till Lagrådets bedömningar.

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen behandlas frågan om Sveriges tillträde till och efterlevnad av vissa internationella konventioner, protokoll och rekommendationer rörande bedrägerier mot Europeiska gemenskapernas (EG) finansiella intressen och korruption. De internationella instrument som avses är

- konventionen om skydd av EG:s finansiella intressen,
- det första protokollet, som rör korruption,
- det s.k. domstolsprotokollet, som behandlar EG-domstolens roll vid tolkning av konventionen och det första protokollet,
- den inom Europeiska unionen (EU) utarbetade konventionen om korruption,
- den inom den ekonomiska samarbets- och utvecklingsorganisationen OECD utarbetade konventionen om bestickning i internationella affärsförhållanden,
- den inom OECD utarbetade rekommendationen om skattebehandling av mutor.

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner konventionerna och protokollen. Vidare innehåller den förslag till ändringar i brottsbalken till följd av dessa åtaganden. Det föreslås att det i brottsbalken införs ett nytt brott, subventionsmissbruk. Denna straffbeläggning innebär att användning av ett EU-bidrag på ett sätt som avviker från det ändamål för vilket det beviljats straffbeläggs. Vidare föreslås bl.a. att bestickning av utländska ministrar och parlamentsledamöter, liksom utövare av offentliga funktioner, straffbeläggs. Det föreslås också en utvidgning av mutansvaret till situationer där förmånen tillfaller någon annan än den vars tjänsteutövning kan påverkas av mutan, samt justeringar i reglerna om utländsk brottmålsdoms hinderverkan.

Vissa rent nationellt betingade lagstiftningsfrågor tas också upp. Det rör sig om en teknisk justering av den personkrets som kan göra sig skyldig till mutbrott, föranledd av lagstiftningen om totalförsvaret, samt en utvidgning av samma personkrets till att omfatta personer med vetenskapligt uppdrag.

Slutligen föreslås att det införs ett uttryckligt avdragsförbud för mutor och andra otillbörliga belöningar.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 1999.

Närmare om regeringens förslag

Bedrägerikonventionen

Bakgrund och innehåll

EU-kommissionen avger varje år en rapport om åtgärder som vidtagits för att skydda gemenskapernas finansiella intressen. I 1997 års rapport anges att upptäckta bedrägerier och andra oegentligheter avseende budgetarnas utgiftssida (bl.a. bidrag till jordbruket) uppgick till 395 miljoner ecu, dvs. drygt 3,3 miljarder kronor. På inkomstsidan (bl.a. avgifter från handeln med tredje land) uppgick motsvarande belopp till en miljard ecu, dvs. omkring 8,5 miljarder kronor. Som jämförelse kan nämnas att gemenskapernas budgetar för år 1997 uppgick till över 82 miljarder ecu, vilket motsvarar omkring 700 miljarder kronor. De rapporterade bedrägerierna och oegentligheterna uppgick således till omkring 1,7 % av budgeten.

Inom ramen för EU:s inrikes och rättsliga samarbete (tredje pelaren) har utarbetats en konvention om skydd för Europeiska gemenskapernas finansiella intressen, den s.k. bedrägerikonventionen. Konventionen syftar till att säkerställa en bättre överensstämmelse mellan medlemsstaternas bestämmelser genom att fastställa straffrättsliga miniminormer. Konventionen skall också leda till att det straffrättsliga samarbetet mellan medlemsstaterna förstärks.

Bedrägerikonventionen innehåller till att börja med regler om vad som skall vara straffbart (artikel 1). När det gäller bedrägerier mot budgetarnas *utgiftssida* ankommer det på medlemsstaterna att kriminalisera gärningar som innefattar bl.a. användande av falska, felaktiga eller ofullständiga uppgifter eller dokument eller undanhållande av information som skall lämnas i enlighet med särskilda bestämmelser. För ansvar krävs att EG-medel otillbörligen uppbärs eller innehålls. Vidare ankommer det på medlemsstaterna

att kriminalisera användande av gemenskapsmedel för andra syften än dem som medlen ursprungligen har beviljats för.

När det gäller bedrägerier mot budgetarnas *inkomstsida* är de förfaranden som skall vara straffbara i stort sett desamma som när det gäller bedrägerier mot budgetarnas *utgiftssida*. Skillnaden ligger i att de gemensamma medlen skall ha minskats på ett olagligt sätt.

Konventionen kräver endast att uppsåtliga gärningar kriminaliseras. I konventionen finns därutöver regler bl.a. om vilka påföljder som skall kunna komma i fråga (artikel 2), om jurisdiktion, dvs. i vilken utsträckning länderna skall åta sig ansvar för att döma för brott som avses i konventionen (artikel 4), och om hinderverkan av utländska brottmålsdomar, *ne bis in idem* (inte två gånger för samma sak), (artikel 7).

Regeringens förslag

Regeringen föreslår att riksdagen godkänner bedrägerikonventionen. Vidare föreslås att riksdagen godkänner att Sverige avger en förklaring om att i Sverige kunna lagföra den som har dömts för samma gärning i en annan EU-stat om gärningen helt eller delvis begåtts inom svenskt territorium eller om gärningen riktats mot Sveriges säkerhet eller andra för Sverige lika viktiga intressen. Förklaringen bör enligt regeringen omfatta även de gärningar som avses i det nedan beskrivna korruptionsprotokollet. I denna del innebär regeringens förslag att Sverige utnyttjar en möjlighet till undantag (artikel 7.2) från huvudregeln i konventionen. Detta undantag medför att Sverige kan behålla sin jurisdiktion i de angivna fallen.

Vad härefter gäller behovet av lagändringar anför regeringen att de gärningar som skall kriminaliseras – oavsett om de avser budgetarnas inkomst- eller utgiftssida – i huvudsak redan torde vara straffbelagda i den svenska straffrätten. Vissa lagändringar behövs dock. Sålunda föreslås att det i 9 kap. brottsbalken skall införas en ny straffbestämmelse – subventionsmissbruk. För att straffrättsligt ansvar enligt den bestämmelsen skall kunna utkrävas förutsätts att ett bidrag eller en förmån beviljats enligt gällande regelverk, att bidraget eller förmånen finansieras över eller påverkar EG:s budgetar och att bidraget eller förmånen används eller utnyttjas för ett annat ändamål än det som bidraget eller förmånen beviljats för. Straffrättsligt ansvar skall bara kunna utkrävas för uppsåtliga gärningar. Påföljden skall vara böter eller fängelse i högst två år. För ringa fall skall ansvar inte utkrävas. Vidare föreslås vissa justeringar i reglerna om hinderverkan av utländska brottmålsdomar. De sistnämnda ändringarna innebär inskränkningar av svensk jurisdiktion.

Korruption

Inledning

I en rad internationella organisationer pågår arbete för att motverka korruption i form av muta och bestickning. Det anses allmänt att korruptionens skadeverkningar är stora, både nationellt och på ett internationellt plan.

Tyngdpunkten i det internationella arbetet mot korruption kan sägas ligga på utarbetande av åtaganden att straffbelägga olika korruptiva förfaranden.

I denna del behandlas tre internationella instrument, nämligen ett protokoll till den ovan nämnda bedrägerikonventionen med bestämmelser om korruption (korruptionsprotokollet), en fristående konvention om korruption (korruptionskonventionen) samt en konvention upprättad inom OECD som syftar till att bekämpa korruption i internationella affärstransaktioner (OECD-konventionen).

Korruptionsprotokollet

Syftet med protokollet är att bekämpa sådan korruption som skadar eller kan skada EG:s finansiella intressen. Protokollet innehåller åtaganden att straffbelägga mutbrott (artikel 2) och bestickning (artikel 3) av nationella offentliga tjänstemän och EG-tjänstemän, liksom även EG-kommissionärer och ledamöter av Europaparlamentet, EG-domstolen och Revisionsrätten. Brotten skall beläggas med proportionerliga och avskräckande påföljder (artikel 5). Vidare finns bestämmelser om bl.a. jurisdiktion (artikel 6) och lösning av tvister om tolkning av protokollet (artikel 8). Här bör även nämnas att bedrägerikonventionens regler om bl.a. hinderverkan av utländska brottmålsdomar gäller även på protokollets område (artikel 7).

Korruptionskonventionen

Konventionens bestämmelser överensstämmer i stora delar med vad medlemsstaterna redan åtagit sig i bedrägerikonventionen och i korruptionsprotokollet. Korruptionskonventionen går emellertid ett steg längre på det sättet att det inte finns något krav på skada för EG:s finanser.

Konventionen innehåller regler om mutbrott (artikel 2) och bestickning (artikel 3) samt jurisdiktion (artikel 7) som överensstämmer med korruptionsprotokollet. Vidare finns det bestämmelser om utländsk brottmålsdoms hinderverkan (artikel 10), som har sin huvudsakliga motsvarighet i bedrägerikonventionen. Medlemsstaterna ges också möjlighet att låta de nationella domstolarna inhämta förhandsbesked om tolkningen av konventionen (artikel 12).

OECD-konventionen

Syftet med konventionen är att bekämpa korruption i internationella affärsrelationer. Bekämpandet skall ske främst genom att ländernas lagstiftning närmar sig varandra. Konventionen innehåller åtaganden att straffbelägga bestickning av utländska offentliga tjänstemän i internationella affärstransaktioner. I definitionen av offentlig tjänsteman ingår även t.ex. utländska ministrar och parlamentsledamöter. Vidare finns bestämmelser om bl.a. förverkande (artikel 3.3), jurisdiktion (artikel 4) och bokföringsregler (artikel 8).

Regeringen föreslår att riksdagen godkänner korruptionsprotokollet, korruptionskonventionen och OECD-konventionen. Vidare föreslår regeringen att riksdagen godkänner ett antal förklaringar med anledning av protokollet och konventionerna. Sålunda föreslås med anledning av *korruptionsprotokollet* en förklaring dels att vi inte ämnar utöva domsrätt på den grunden att brottet begåtts gentemot en gemenskapstjänsteman eller vissa andra befattningshavare i EU-administrationen (artikel 6.1.c), dels att vi inte ämnar utöva domsrätt på den grunden att gärningsmannen är gemenskapstjänsteman vid en institution eller ett organ med säte i Sverige (artikel 6.1.d). Förklaringen tar i praktiken sikte på bestickningsbrott som begås utomlands av personer som inte är medborgare i någon medlemsstat och på fall där en överträdelse begås utanför medlemsstaterna av en gemenskapstjänsteman som inte är medborgare i någon medlemsstat. Regeringen anser sammanfattningsvis att det inte behövs någon jurisdiktion i Sverige i dessa fall.

Som en följd av *korruptionskonventionen* föreslår regeringen att riksdagen godkänner fyra förklaringar.

Den första förklaringen innebär att vi inte ämnar utöva domsrätt på den grunden att brottet begåtts gentemot en gemenskapstjänsteman eller vissa andra befattningshavare i EU-administrationen (artikel 7.1 c), eller på den grunden att gärningsmannen är gemenskapstjänsteman vid en institution eller ett organ med säte i Sverige (artikel 7.1 d). Denna förklaring motiveras av att det inte finns något praktiskt behov av svensk domsrätt i dessa fall.

Den andra förklaringen går ut på att vi här i landet skall kunna lagföra den som har dömts för samma gärning i en annan EU-stat om gärningen helt eller delvis har begåtts inom svenskt territorium (artikel 10.2 a) eller om gärningen riktats mot Sveriges säkerhet eller andra för Sverige lika viktiga intressen (artikel 10.2 b). Denna förklaring motiverar regeringen med att Sverige bör behålla sin domsrätt i dessa fall, något som annars inte vore möjligt.

Den tredje förklaringen innebär att svenska domstolar ges möjlighet att inhämta förhandsavgöranden från EG-domstolen om tolkningen av konventionen (artikel 12.3). Denna möjlighet skall inte begränsas till domstolar i sista instans.

Slutligen föreslås att riksdagen godkänner att Sverige avger en förklaring om sin avsikt att – gentemot de EU-medlemsstater som avgivit en motsvarande förklaring – tillämpa EU:s korruptionskonvention innan den trätt i kraft (artikel 13.4). Annars gäller enligt konventionen att den träder i kraft 90 dagar efter det att den sista medlemsstaten deponerat sitt ratifikationsinstrument.

Som en följd av *OECD-konventionen* föreslår regeringen att riksdagen godkänner en förklaring om att konventionen – om situationen medger det – för svensk del skall träda i kraft i förhållande till länder som avgivit motsvarande förklaring.

Vad härefter gäller behovet av *lagändringar* gör regeringen bedömningen att svensk rätt redan i huvudsak uppfyller de krav som ställs i korruptionsprotokollet, korruptionskonventionen och OECD-konventionen. Vissa ändringar behövs dock. De går i huvudsak ut på följande. Mut- och bestick-

ningsansvaret skall omfatta också förmåner som är avsedda att tillfalla – eller tillfaller – annan än den vars tjänsteutövning gärningen avser. På denna punkt finns det enligt regeringen ett behov av klargörande i den svenska lagstiftningen. Med anledning av korruptionsprotokollet och korruptionskonventionen föreslås att mut- och bestickningsansvaret skall omfatta också förmåner till EG-kommissionärer, EU-parlamentariker samt domare i EG-domstolen och Revisionsrätten. Som en följd av OECD-konventionen föreslås att det blir straffbart i Sverige att besticka en utländsk parlamentsledamot eller minister och vissa andra utövare av offentliga funktioner. Vidare föreslås ändringar i reglerna om hinderverkan av utländska brottmålsdomar. De sistnämnda ändringarna motsvarar dem som föreslås på grund av bedrägerikonventionen. Slutligen föreslås i denna del att det inte skall krävas åtalsangivelse eller att åtal skall vara påkallat från allmän synpunkt för att åtal skall få väckas för bestickning gentemot eller mutbrott av vissa befattningshavare i EU-administrationen. Sådana krav skall inte heller ställas för åtal för bestickning av utländska parlamentsledamöter och ministrar. Enligt regeringen framstår det inte som motiverat att kräva åtalsangivelse i dessa fall.

Skattefrågor

I en OECD-rekommendation från år 1996 om skattebehandling av mutor åtar sig medlemsstaterna bl.a. att vägra avdrag vid taxeringen för mutor. Enligt rekommendationen skall de medlemsländer som inte redan vägrar avdrag för sådana utgifter se över sin skattelagstiftning i syfte att införa ett avdragsförbud för mutor till utländska statstjänstemän.

Regeringen föreslår att det i skattelagstiftningen införs ett uttryckligt avdragsförbud för mutor och andra otillbörliga belöningar. Skattemyndigheten skall göra anmälan till åklagare så snart det finns anledning anta att den skattskyldige gjort sig skyldig till bestickning. Enligt regeringen är det tveksamt om avdrag är uteslutet redan enligt nu gällande regler. Det föreslagna avdragsförbudets räckvidd är inte begränsad enbart till kostnader för bestickning av utländska tjänstemän utan gäller hela den personkrets som avses i 17 kap. 7 § och 20 kap. 2 § brottsbalken.

Domstolsprotokollet

Enligt protokollet kan medlemsstaterna begära förhandsavgörande av EG-domstolen rörande tolkningen av bedrägerikonventionen och korruptionsprotokollet. Protokollet är uppbyggt så att medlemsstaterna kan välja om de vill ge EG-domstolen denna roll. Det krävs en förklaring från respektive medlemsstat för att göra detta möjligt. Staterna kan också välja om de vill låta möjligheten att inhämta förhandsavgöranden omfatta alla domstolar eller bara dem vars avgöranden inte kan överklagas.

Regeringen föreslår att riksdagen godkänner protokollet. Vidare föreslås att riksdagen godkänner att Sverige avger en förklaring som innebär att svenska domstolar ges möjlighet att inhämta förhandsavgöranden från EG-

domstolen (artikel 2). Denna möjlighet skall inte begränsas till domstolar i sista instans.

1998/99:JuU16

Någon lagstiftningsåtgärd är inte påkallad i denna del. I lagen (1997:895) om rätt för svensk domstol att begära förhandsavgörande från EG-domstolen i vissa fall finns nämligen redan generellt utformade bestämmelser i ämnet.

Överväganden

Utskottet konstaterar inledningsvis att bedrägerier och andra oegentligheter som riktar sig mot Europeiska gemenskapernas finansiella intressen utgör ett allvarligt problem. Som framgår ovan uppgick dessa bara under år 1997 till 12 miljarder kronor. En oförmåga att bekämpa denna – ofta organiserade – brottslighet får betydande återverkningar på såväl gemenskapernas som Sveriges ekonomi. Om inte medlemsstaterna vidtar gemensamma och kraftfulla åtgärder mot denna brottslighet kan det också få till följd att unionens trovärdighet förringas. Som regeringen konstaterar är det ett starkt svenskt intresse att oegentligheterna med gemenskapernas medel bringas till ett minimum och att de som i sådant sammanhang begår brott upptäcks och lagförs. Finansutskottet har också vid flera tillfällen framhållit att det är angeläget för Sverige att gemenskapsmedel används på ett korrekt sätt (se bl.a. bet. 1997/98:FiU20 s. 212). Justitieutskottet delar även regeringens uppfattning att konventionsbestämmelserna bör kunna tillämpas så snart som möjligt mellan medlemsstaterna. Utskottet tillstyrker således regeringens förslag att godkänna bedrägerikonventionen och den till konventionen kopplade förklaringen. Utskottet tillstyrker även hithörande lagförslag.

Vad härefter gäller de förslag som tar sikte på att bekämpa korruption noterar utskottet att frågan om ändrade regler för mutor och bestickning i utlandet behandlades i utskottet våren 1997. Utskottet noterade då att det på det internationella planet pågår samarbete bl.a. inom EU som syftar till att samordna ländernas lagstiftning för att bekämpa korruption (1996/97:JuU7 s. 9 f). Utskottet fann inte skäl att frånga den gällande ordningen och avstyrkte det då aktuella motionsyrkandet.

Utskottet kan nu konstatera att det internationella samarbetet – som har stor betydelse i kampen mot korruptionens skadeverkningar – burit frukt. Utskottet välkomnar därför regeringens förslag såvitt gäller godkännande av korruptionsprotokollet, korruptionskonventionen och OECD-konventionen, och utskottet tillstyrker förslagen om godkännande av dessa instrument samt därtill anslutande förklaringar och lagändringar. Utskottet tillstyrker även regeringens förslag avseende domstolsprotokollet och ändringen i kommunalskattelagen (1928:370).

Enklare regler

I motion Ju14 (c) hävdas att de svenska reglerna som rör stöd från EU är för krångliga, och motionärerna befarar att detta ökar risken för att enskilda och organisationer utan avsikt utnyttjar EU-stöd på ett otillåtet sätt.

I propositionen gör regeringen, som framgår ovan, den bedömningen att de flesta av de åtaganden om kriminalisering med anknytning till budgetarnas

utgiftssida som görs i bedrägerikonventionen redan täcks av svensk strafflagstiftning. Som exempel på vilka brott som kan komma i fråga nämner regeringen bedrägeri, oredligt förfarande, osann försäkran och brukande av osann urkund. För ansvar för dessa brott krävs uppsåt, vilket följer av bestämmelsen i 1 kap. 2 § första stycket brottsbalken. På samma sätt förhåller det sig med den av regeringen föreslagna och av utskottet ovan tillstyrkta bestämmelsen om subventionsmissbruk. Gärningsmannen skall ha kännedom om de föreskrifter eller villkor som gäller för bidraget eller förmånen. Likaså krävs att gärningsmannen inser att bidraget eller förmånen används eller utnyttjas felaktigt. Hans uppsåt skall också omfatta att det som missbrukats helt eller delvis utgjorts av EG-medel.

I samband med att utskottet behandlade en skrivelse från regeringen om ett nytt offentligt rättssystem (bet. 1998/99:JuU11) uttalade utskottet att det alltid måste vara en strävan att göra språket i t.ex. lagar och förordningar så enkelt och klart som möjligt. Ett språkvårdande arbete pågår också sedan länge på många håll inom den offentliga förvaltningen. I Regeringskansliet finns t.ex. en särskild enhet med uppgift bl.a. att granska – och förbättra – den språkliga utformningen av lagar och förordningar.

Utskottet vill inledningsvis framhålla att frågan om reglerna rörande EG-stöd är ändamålsenligt utformade eller inte faller utanför justitieutskottets beredningsområde.

När det gäller farhågorna för att regelverken är så krångliga att de riskerar att leda till oavsiktligt utnyttjande på ett otillåtet sätt vill utskottet framhålla att straffansvar i sådana fall inte synes kunna komma i fråga. Oavsett om någon kan straffas eller inte är det dock enligt utskottets uppfattning ett krav att reglerna är lätta att förstå. För denna ståndpunkt talar inte minst intresset av att gemenskapsmedel inte skall förlösas bara för att de bidragssökande inte inser att de gör något otillåtet. Utskottet håller dessutom självfallet fast vid den uppfattning som kom till uttryck i det nyss nämnda betänkandet. Med det anförda avstyrker utskottet motion Ju14.

Övrigt

Utskottet noterar att ett godkännande av korruptionskonventionen, domstolsprotokollet jämte de förklaringar som tar sikte på förhandsavgöranden från EG-domstolen innebär att beslutskompetens överläts till EG eftersom sådana avgöranden är bindande. Beträffande moment 2 i utskottets hemställan (punkterna 3 och 4 i regeringens förslag till beslut) skall beslut därför fattas i den ordning som föreskrivs i 10 kap. 5 § första stycket regeringsformen.

Utskottet har uppmärksammat att de lydelse av bedrägerikonventionen, korruptionsprotokollet, korruptionskonventionen och domstolsprotokollet som återges i propositionen i vissa avseenden inte överensstämmer med originaltexterna. Rätt lydelse av de nämnda dokumenten framgår av de bilagor som fogats till betänkandet. Avvikelser från propositionen har markerats med noter.

I övrigt har utskottet ingenting att anföra med anledning av propositionen eller motionen.

Utskottet hemställer

1. beträffande *bedrägerikonventionen m.m.*

att riksdagen godkänner

dels konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen med den förklaring beträffande artikel 7 i konventionen som regeringen förordat,

dels protokollet till konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen med den förklaring beträffande artikel 6 i protokollet som regeringen förordat,

dels OECD-konventionen om bekämpande av bestickning av utländska offentliga tjänstemän i internationella affärsförbindelser med den förklaring beträffande artikel 15 i konventionen som regeringen förordat,

2. beträffande *korruptionskonventionen m.m.*

att riksdagen godkänner

dels konventionen om kamp mot korruption som tjänstemän i Europeiska gemenskaperna eller Europeiska unionens medlemsstater är delaktiga i, med de förklaringar beträffande artiklarna 7, 10, 12 och 13 i konventionen som regeringen förordat,

dels protokollet om förhandsavgörande av Europeiska gemenskapernas domstol angående tolkningen av konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen med den förklaring beträffande artikel 2 i protokollet som regeringen förordat,

3. beträffande *regeringens lagförslag*

att riksdagen antar regeringens förslag till

a) lag om ändring i brottsbalken,

b) lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370).

4. beträffande *enklare regler*

att riksdagen avslår motion 1998/99:Ju14.

res. (c)

Stockholm den 9 mars 1999

På justitieutskottets vägnar

Gun Hellsvik

I beslutet har deltagit: Gun Hellsvik (m), Ingvar Johnsson (s), Märta Johansson (s), Margareta Sandgren (s), Alice Åström (v), Ingemar Vänerlöv (kd), Anders G Högmark (m), Ann-Marie Fagerström (s), Maud Ekendahl (m), Helena Frisk (s), Morgan Johansson (s), Yvonne Oscarsson (v), Ragnwi Marcelind (kd), Jeppe Johnsson (m), Kia Andreasson (mp), Gunnel Wallin (c) och Siw Persson (fp).

Enklare regler (mom. 4)

Gunnel Wallin (c) anför:

Jag anser att det finns en risk att de krångliga reglerna kring stödet från EG ökar risken för att enskilda medborgare, organisationer och företag utan avsikt överutnyttjar möjligheterna till stöd från EG. Regelverken måste utformas så att de inte ökar risken för att brott begås. Det bör ankomma på regeringen att se över gällande bestämmelser och vidta åtgärder med anledning av vad jag nu anför.

Jag anser att utskottets hemställan under moment 4 bort ha följande lydelse:

4. beträffande *enklare regler*

att riksdagen med anledning av motion 1998/99:Ju14 som sin mening ger regeringen till känna vad som anförts i reservationen.

Särskilda yttranden

1. Regeringens förslag (mom. 1, 2 och 3)

Kia Andreasson (mp) anför:

Miljöpartiet delar regeringens ståndpunkter att bedrägerier och andra oegentligheter som riktar sig mot Europeiska gemenskapernas finansiella intressen utgör ett allvarligt problem, och vi välkomnar de förslag som förs fram i propositionen. Andra strukturella fel inom unionen som bör åtgärdas, är den stora byråkratin samt bidragskarusellen som utgör grogrund för bedrägerier och andra oegentligheter. Dock är det inte i första hand genom att vidtaga åtgärder mot brottslighet som bedrägerier och korruption inom EU kan bekämpas; den viktigaste åtgärden för att komma åt EU-korruption är ökad insyn och öppenhet i EU-kommissionen. Sverige måste med ökad kraft verka för offentlighetsprincipen och meddelarskydd på alla nivåer inom EU.

2. Enklare regler (mom. 4)

Gun Hellsvik (m), Anders G Högmark (m), Maud Ekendahl (m), Jeppe Johnsson (m) och Siw Persson (fp) anför:

Varje reglerings- och subventionspolitik riskerar att leda till missbruk och oegentligheter.

Den viktigaste åtgärden för att minska olika former av missbruk och bedrägerier är därför en långsiktig avreglering, regelförenklingar och minskade subventioner. Sveriges regering bör därför agera i denna riktning.

RÅDETS AKT

**av den 26 juli 1995
om utarbetandet av konventionen om skydd av Europeiska
gemenskapernas finansiella intressen**

(95/C 316/03)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA AKT

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel K.3.2c i detta, och

med beaktande av följande:

För att förverkliga unionens mål betraktar medlemsstaterna kampen mot bedrägeri som riktar sig mot Europeiska gemenskapernas finansiella intressen, som en fråga av gemensamt intresse som ingår i det samarbete som inrättats med stöd av avdelning VI i fördraget.

För att med full kraft bekämpa sådant bedrägeri är det nödvändigt att träffa en första överenskommelse som snarast skall kompletteras med en annan juridisk akt i syfte att förstärka det straffrättsliga skyddet för Europeiska gemenskapernas finansiella intressen.

RÅDET

BESLUTAR att upprätta den konvention vars text återfinns i bilagan och som denna dag har undertecknats av företrädare för regeringarna i unionens medlemsstater,

REKOMMENDERAR att konventionen antas av medlemsstaterna i enlighet med deras konstitutionella bestämmelser.

Utfärdad i Bryssel den 26 juli 1995.

På rådets vägnar
J. A. BELLOCH JULBE
Ordförande

KONVENTION

som utarbetats på grundval av artikel K.3 i fördraget om Europeiska unionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen

1998/99:JuU16
Bilaga 2
Bedrägerikonventionen

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA till denna konvention,
Europeiska unionens medlemsstater,

SOM HÄNVISAR till Europeiska unionens råds akt av den 26 juli 1995*,

SOM ÖNSKAR säkerställa att deras straffrättsliga bestämmelser på effektivt sätt bidrar till att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen,

SOM UPPMÄRKSAMMAR att bedrägerier som riktar sig mot gemenskapernas inkomster och utgifter i många fall inte är begränsade till ett enda land och att de ofta genomförs i form av organiserad brottslighet,

SOM ÄR ÖVERTYGADE om att skyddet för Europeiska gemenskapernas finansiella intressen skall vara sådant att alla bedrägliga förfaranden som riktar sig mot dessa intressen blir föremål för straffrättslig lagföring och att det krävs att en gemensam definition införs i detta syfte,

SOM ÄR ÖVERTYGADE om behovet av att belägga sådana förfaranden med effektiva, proportionella och avskräckande straffrättsliga påföljder, utan att detta påverkar möjligheten att använda andra påföljder när så är lämpligt liksom om behovet av att, åtminstone när det är fråga om allvarliga fall, införa frihetsberövande påföljder som kan medföra utlämning,

SOM INSER att företag spelar en viktig roll på de områden som finansieras genom Europeiska gemenskapernas budget och att, under vissa omständigheter, personer med befogenhet att fatta beslut i företagen inte skall kunna undgå straffrättsligt ansvar,

SOM ÄR FAST BESLUTNA att tillsammans bekämpa bedrägeri som riktar sig mot Europeiska gemenskapernas finansiella intressen genom att åta sig förpliktelser som rör jurisdiktion, utlämning och ömsesidigt samarbete,

HAR ENATS om följande bestämmelser*:

Artikel 1

Allmänna bestämmelser

1. I denna konvention förstås med bedrägeri som riktar sig mot Europeiska gemenskapernas finansiella intressen:

a) i fråga om utgifter, varje uppsåtlig handling eller uppsåtlig underlåtenhet som är att hänföra till

* Avvikande lydelse i prop. 1998/99:32.

– användning eller presentation av falska, felaktiga eller ofullständiga uppgifter eller dokument, om detta leder till att medel från Europeiska gemenskapernas allmänna budget eller från de budgetar som förvaltas av Europeiska gemenskaperna eller för deras räkning otillbörligen uppbärs eller innehålls,

– undanhållande av information som skall lämnas i enlighet med särskilda föreskrifter, om gärningen har samma effekt,

– användning av sådana medel för andra syften än de som medlen ursprungligen har beviljats för,

b) i fråga om inkomster, varje uppsåtlig handling eller uppsåtlig underlåtenhet som är att hänföra till

– användning eller presentation av falska, felaktiga eller ofullständiga uppgifter eller dokument, om detta leder till att medel från Europeiska gemenskapernas allmänna budget eller från de budgetar som förvaltas av Europeiska gemenskaperna eller för deras räkning minskas på ett olagligt sätt,

– undanhållande av information som skall lämnas i enlighet med särskilda föreskrifter, om gärningen har samma effekt,

– missbruk av en förmån som lagligen erhållits, om gärningen har samma effekt.

2. Om inte annat följer av artikel 2.2 skall varje medlemsstat vidta nödvändiga och lämpliga åtgärder för att överföra bestämmelserna i punkt 1 till den nationella straffrätten så att de förfaranden som avses där beläggs med straff.

3. Om inte annat följer av artikel 2.2 skall varje medlemsstat också vidta nödvändiga åtgärder för att uppsåtligt upprättande eller uppsåtligt tillhållande av falska, felaktiga eller ofullständiga uppgifter eller dokument som har den effekt som anges i punkt 1, beläggs med straff om gärningarna inte redan är straffbelagda, antingen som gärningsmannaskap eller som medhjälp, anstiftan eller försök till bedrägeri enligt definitionen i punkt 1.

4. Bedömningen av om en handling eller underlåtenhet enligt punkterna 1 och 3 varit uppsåtlig får göras mot bakgrund av yttre faktiska omständigheter.

Artikel 2

Straffrättsliga påföljder

1. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att sådana förfaranden som avses i artikel 1, liksom medhjälp, anstiftan eller försök till de gärningar som avses i artikel 1.1, beläggs med effektiva, proportionella och avskräckande straffrättsliga påföljder, däribland, åtminstone i allvarliga fall, frihetsberövande påföljder som kan medföra utlämning, varvid det

står klart att med allvarliga fall* menas de bedrägerier som rör minst det minimibelopp som varje medlemsstat fastställt. Detta minimibelopp får inte överstiga 50 000 ecu.

2. När det är fråga om mindre allvarliga bedrägerier som avser värden understigande 4 000 ecu och när det inte föreligger några försvårande omständigheter enligt statens lagstiftning kan en medlemsstat dock föreskriva andra påföljder än de som anges i punkt 1.

3. Europeiska unionens råd kan enhälligt ändra den värdegräns som anges i punkt 2.

Artikel 3

Straffrättsligt ansvar för företagsledare

Varje medlemsstat skall vidta nödvändiga åtgärder för att företagsledare eller andra personer med befogenhet att fatta beslut eller utöva kontroll inom företaget skall kunna hållas straffrättsligt ansvariga enligt de principer som anges i den nationella rätten, i fråga om bedrägerier som riktar sig mot Europeiska gemenskapernas finansiella intressen och som avses i artikel 1, om gärningen har begåtts för företagets räkning av en person som är underställd dem.

Artikel 4

Jurisdiktion

1. Varje medlemsstat skall vidta nödvändiga åtgärder för att kunna utöva jurisdiktion över de gärningar som staten har belagt med straff i enlighet med artikel 1 och artikel 2.1 när*

– bedrägeri, delaktighet i eller försök till bedrägeri mot Europeiska gemenskapernas finansiella intressen helt eller delvis begås inom dess territorium liksom bedrägeri där vinningen uppkommer inom det territoriet,

– en person inom dess territorium medvetet medverkar till eller anstiftar sådant bedrägeri inom en annan medlemsstats territorium,

– gärningsmannen är medborgare i den berörda medlemsstaten varvid dock den statens lagstiftning får ställa som villkor att gärningen är belagd med straff i den stat där den begicks.

2. Varje medlemsstat får, i samband med anmälan enligt artikel 11.2, förklara att den inte avser att tillämpa tredje strecksatsen i punkt 1 i denna artikel.

* Avvikande lydelse i prop. 1998/99:32.

Utlämning och åtal

1. Varje medlemsstat som enligt sin nationella lagstiftning inte utlämnar sina egna medborgare skall vidta nödvändiga åtgärder för att kunna utöva jurisdiktion i fråga om gärningar som staten har belagt med straff i enlighet med artikel 1 och artikel 2.1* och som begåtts av dess egna medborgare utanför dess territorium.
2. När en medborgare i en medlemsstat anklagas för att i en annan medlemsstat ha begått en straffbar gärning som beskrivs i artikel 1 och artikel 2.1*, och medlemsstaten inte utlämnar denna person till den andra medlemsstaten enbart på grund av dennes medborgarskap, skall den överlämna ärendet till sina behöriga myndigheter för åtal, om det finns anledning till detta. För att göra lagföring möjlig skall akter, upplysningar och föremål som rör gärningen överlämnas i enlighet med bestämmelserna i artikel 6 i den europeiska konventionen om utlämning. Den ansökande medlemsstaten skall underrättas om vilka rättsliga åtgärder som har vidtagits och resultatet av dessa.
3. I fråga om bedrägeri som har riktat sig mot Europeiska gemenskapernas finansiella intressen får en medlemsstat inte vägra utlämning enbart på den grunden att det rör sig om skattebrott eller brott mot tullbestämmelser.
4. Vad som avses med "medlemsstats egna medborgare" skall i denna artikel tolkas i enlighet med varje förklaring som den staten har lämnat enligt artikel 6.1 b) och c) i den europeiska konventionen om utlämning.

Artikel 6

Samarbete

1. Om ett bedrägeri enligt definitionen i artikel 1 är belagt med straff och rör minst två medlemsstater, skall dessa stater samarbeta effektivt vid förundersökning, lagföring och straffverkställighet, t.ex. genom inbördes rättshjälp, utlämning, överförande av lagföring eller verkställighet av domar som har meddelats i en annan medlemsstat.
2. När fler än en medlemsstat har jurisdiktion och har möjlighet att väcka åtal för samma gärning, skall de berörda medlemsstaterna samarbeta för att avgöra vem av dem som skall lagföra gärningsmannen eller gärningsmännen så att lagföringen, där det är möjligt, kan ske i en och samma medlemsstat.

* Avvikande lydelse i prop. 1998/99:32.

Ne bis in idem

1. Medlemsstaterna skall i sin nationella straffrättsliga lagstiftning tillämpa principen att en person som slutligt dömts i en medlemsstat inte får lagföras för samma gärning i en annan medlemsstat ("ne bis in idem"), om påföljden – vid fällande dom – har verkställts, håller på att verkställas eller inte längre kan verkställas enligt det dömande landets lag.

2. Varje medlemsstat får, i samband med anmälan enligt artikel 11.2, förklara att den inte skall vara bunden av punkt 1 i denna artikel i ett eller flera av följande fall:

a) om den gärning som har legat till grund för den dom som har meddelats i en annan stat begåtts inom medlemsstatens territorium, helt eller delvis; i det senare fallet skall detta undantag inte gälla om gärningen delvis har begåtts inom den medlemsstats territorium där domen har meddelats,

b) om den gärning som har legat till grund för den dom som har meddelats i en annan stat har riktats mot den medlemsstatens säkerhet eller andra för den staten lika viktiga intressen,

c) om den gärning som har legat till grund för den dom som har meddelats i en annan stat har begåtts av en offentlig tjänsteman i medlemsstaten i fråga i strid med dennes tjänsteåligganden.

3. De undantag som gjorts till föremål för en förklaring enligt punkt 2 skall inte vara tillämpliga, om den berörda medlemsstaten på grund av samma gärning har begärt att en annan medlemsstat skall lagföra personen i fråga eller har beviljat utlämning av denne.

4. Tillämpliga bilaterala eller multilaterala överenskommelser som har ingåtts mellan medlemsstater och därtill hörande förklaringar påverkas inte av denna artikel.

Artikel 8

Domstolen

1. Alla tvister mellan medlemsstater om tolkningen eller tillämpningen av denna konvention skall först behandlas i rådet, enligt det förfarande som föreskrivs i avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen, i avsikt att uppnå en lösning.

Om ingen lösning har uppnåtts inom sex månader kan en av parterna i tvisten överlämna frågan till Europeiska gemenskapernas domstol.

2. Alla tvister mellan en eller flera medlemsstater och Europeiska gemenskapernas kommission om tillämpningen av artikel 1 och 10 i* denna kon-

* Avvikande lydelse i prop. 1998/99:32.

vention som inte kunnat lösas genom förhandling kan hänskjutas till domstolen.

1998/99:JuU16
Bilaga 2
Bedrägerikonventionen

Artikel 9

Nationella föreskrifter

Bestämmelserna i denna konvention hindrar inte medlemsstaterna från att besluta om nationella föreskrifter som går utöver de skyldigheter som följer av denna konvention.

Artikel 10

Överlämnande av information

1. Medlemsstaterna skall till Europeiska gemenskapernas kommission överlämna texterna till den nationella lagstiftning som genomför de skyldigheter som följer av bestämmelserna i denna konvention.
2. För tillämpningen av denna konvention skall de höga fördragsslutande parterna i Europeiska unionens råd fastställa vilka uppgifter som skall överlämnas eller utväxlas mellan medlemsstaterna, eller mellan dem och kommissionen samt hur detta skall ske.

Artikel 11

Ikraftträdande

1. Denna konvention skall antas av medlemsstaterna i enlighet med deras konstitutionella bestämmelser.
2. Medlemsstaterna skall till generalsekreteraren för Europeiska unionens råd anmäla att de har genomfört de förfaranden som deras konstitutionella bestämmelser kräver för att denna konvention skall kunna antas.
3. Denna konvention träder i kraft nittio dagar efter det att den sista medlemsstaten har gjort en sådan anmälan som avses i punkt 2.

Artikel 12

Anslutning

1. Denna konvention står öppen för anslutning för varje stat som blir medlem i Europeiska unionen.
2. Texten till denna konvention, avfattad på den anslutande statens språk och utarbetad av Europeiska unionens råd, skall vara giltig.
3. Anslutningsinstrumenten skall deponeras hos depositarien.
4. För en stat som ansluter sig till konventionen träder denna i kraft nittio dagar efter depositionen av anslutningsinstrumentet, eller, om den ännu inte

har trätt i kraft då denna period löper ut, den dag då konventionen träder i kraft.

1998/99:JuU16
Bilaga 2
Bedrägerikonventionen

Artikel 13

Depositarien

1. Generalsekreteraren för Europeiska unionens råd är depositarie för denna konvention.
2. Depositarien skall i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* offentliggöra antaganden och anslutningar, förklaringar och reservationer liksom alla andra anmälningar som rör denna konvention.

Protokollet till bedrägerikonventionen

(Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen)

1998/99:JuU16
Bilaga 3
Protokollet till
bedrägerikonventionen

RÅDETS AKT

**av den 27 september 1996
om upprättande av ett protokoll till konventionen om skydd av
Europeiska gemenskapernas finansiella intressen**

(96/C 313/01)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA AKT

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel K 3.2 c i detta, och

med beaktande av följande:

Vid förverkligandet av unionens mål betraktar medlemsstaterna kampen mot brottslighet, som riktar sig mot Europeiska gemenskapernas finansiella intressen, som en fråga av gemensamt intresse som ingår i det samarbete som inrättats med stöd av avdelning VI i fördraget,

Rådet upprättade genom sin akt den 26 juli 1995, som en första åtgärd, konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen, vilken särskilt avser kampen mot bedrägerier som riktar sig mot dessa intressen.

Som en andra etapp är det nödvändigt att komplettera denna konvention med ett protokoll som särskilt har till syfte att bekämpa sådan korruption i vilken tjänstemän, såväl nationella tjänstemän som gemenskapstjänstemän, är inblandade och som skadar eller kan skada Europeiska gemenskapernas finansiella intressen.

RÅDET

FASTSTÄLLER att det protokoll, vars text återfinns i bilagan och som denna dag har undertecknats av företrädarna för regeringarna i unionens medlemsstater, härmed har upprättats,

REKOMMENDERAR att medlemsstaterna antar protokollet i enlighet med deras respektive konstitutionella bestämmelser.

Utfärdad i Bryssel den 27 september 1996.

På rådets vägnar
M. LOWRY, ordförande

PROTOKOLL

som upprättats på grundval av artikel K 3 i Fördraget om Europeiska unionen, till konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen

1998/99:JuU16
Bilaga 3
Protokollet till
bedrägerikonventionen

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA till detta protokoll,
medlemsstater i Europeiska unionen,

SOM HÄNVISAR TILL Europeiska unionens råds akt av den tjugosjunde september nittonhundranittiosex*,

SOM ÖNSKAR uppnå att deras strafflagstiftning på ett effektivt sätt bidrar
till att skydda de Europeiska gemenskapernas finansiella intressen,

SOM KONSTATERAR hur viktig konventionen om skydd av Europeiska
gemenskapernas finansiella intressen av den 26 juli 1995 är för att bekämpa
bedrägerier som riktar sig mot gemenskapens inkomster och utgifter,

SOM ÄR MEDVETNA om det faktum att Europeiska gemenskapernas
finansiella intressen kan skadas eller hotas av andra straffrättsliga överträdel-
ser, bland annat korruption som begås mot eller av tjänstemän, såväl nation-
ella som gemenskapstjänstemän, som har ansvar för uppbörd, förvaltning
eller utbetalning av gemenskapsmedel som de kontrollerar,

SOM BEAKTAR att personer av olika nationalitet som är anställda av olika
offentliga institutioner eller organ kan vara inblandade i sådan korruption.
För att få till stånd effektiva åtgärder mot sådan verksamhet med internation-
ella förgreningar är det viktigt att det finns en samstämmig bedömning av
dessas straffvärda karaktär i medlemsstaternas straffrättsliga lagstiftning,

SOM KONSTATERAR att flera medlemsstaters straffrättsliga lagstiftning
beträffande lagöverträdelser som begåtts vid tjänsteutövning i allmänhet och
som rör korruption i synnerhet endast avser handlingar som begåtts av eller
mot nationella tjänstemän och inte, eller endast i undantagsfall, omfattar
sådana gärningar som inbegriper gemenskapstjänstemän eller tjänstemän från
andra medlemsstater,

SOM ÄR ÖVERTYGADE om att det är nödvändigt att anpassa den nation-
ella lagstiftningen i den mån den inte straffbelägger korruption som skadar
eller som kan skada Europeiska gemenskapernas finansiella intressen, och
där gemenskapstjänstemän eller tjänstemän från andra medlemsstater är
inblandade,

SOM LIKASÅ ÄR ÖVERTYGADE om att en sådan anpassning av de nation-
ella lagstiftningarna, när det gäller gemenskapstjänstemän anställda av
gemenskapen, inte bör begränsas till bestickning och mutbrott utan bör ut-
sträckas till att omfatta andra brott som drabbar eller kan drabba Europeiska
gemenskapernas inkomster eller utgifter, däribland lagöverträdelser som
begåtts av eller mot de personer som har det största ansvaret,

* Avvikande lydelse i prop. 1998/99:32.

SOM BEAKTAR att det likaså är lämpligt att upprätta ändamålsenliga bestämmelser beträffande behörighet och ömsesidigt samarbete utan att detta skall påverka de juridiska villkoren för dessas tillämpning i konkreta fall, vilket vid behov kan inbegripa hävande av immunitet,

1998/99:JuU16
Bilaga 3
Protokollet till
bedrägerikonventionen

SOM SLUTLIGEN BEAKTAR att det är lämpligt att göra de relevanta bestämmelserna i konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen av den 26 juli 1995 tillämpliga på de lagöverträdelse som avses i detta protokoll,

HAR ENATS OM FÖLJANDE BESTÄMMELSER.

Artikel 1

Definitioner

I detta protokoll förstås med:*

1. a) *tjänsteman*: alla tjänstemän, såväl nationella som gemenskapstjänstemän, inklusive alla nationella tjänstemän från en annan medlemsstat.

b) *gemenskapstjänsteman*:

– varje person som är tjänsteman eller kontraktsanställd i den mening som avses i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna eller i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna,

– varje person som ställts till Europeiska gemenskapernas förfogande av medlemsstaterna eller av något offentligt eller privat organ som utför uppgifter som motsvarar dem som Europeiska gemenskapernas tjänstemän eller övriga anställda utför.

Medlemmar i de organ som bildats enligt fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna samt dessa organs personal likställs med gemenskapstjänstemän, om de inte omfattas av tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna eller anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna,

c) *nationell tjänsteman*: tolkas med hänvisning till den definition *tjänsteman* eller *ämbetsman* har i den nationella rätten i den medlemsstat där personen i fråga innehar denna egenskap vid tillämpning av straffrätten i den staten.

När det gäller rättsliga åtgärder beträffande en tjänsteman från en medlemsstat, vilka vidtas av en annan medlemsstat, behöver den sistnämnda staten tillämpa definitionen av tjänsteman endast i den mån definitionen överensstämmer med dess nationella lagstiftning.

* Avvikande lydelse i prop. 1998/99:32.

2. *konvention*: den konvention som utarbetats på grundval av artikel K 3 i Fördraget om Europeiska unionen, om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen den 26 juli 1995 ⁽¹⁾.

1998/99:JuU16
Bilaga 3
Protokollet till
bedrägerikonventionen

Artikel 2

Mutbrott

1. I detta protokoll avses med mutbrott varje avsiktlig handling som utförs av en tjänsteman för att, direkt eller genom tredje man, för egen räkning eller för tredje mans räkning, begära eller ta emot förmåner, oavsett art, eller att acceptera löften härom för att på ett sätt som strider mot hans officiella förpliktelser utföra eller inte utföra en handling i tjänsten eller vid utövandet av tjänsten, och som skadar eller kan skada Europeiska gemenskapernas finansiella intressen.

2. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som behövs för att säkra att en sådan gärning som avses i punkt 1 straffbeläggs.

Artikel 3

Bestickning

1. I detta protokoll avses med bestickning varje avsiktlig handling som utförs av en person för att direkt eller genom tredje man utlova eller bevilja en förmån, oavsett art, till en tjänsteman, för egen räkning eller för tredje mans räkning, för att denne på ett sätt som strider mot hans officiella förpliktelser skall utföra eller underlåta att utföra en handling i tjänsten eller vid utövandet av tjänsten och som skadar eller kan skada Europeiska gemenskapernas finansiella intressen.

2. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som behövs för att säkra att en sådan gärning som avses i punkt 1 straffbeläggs.

Artikel 4

Likabehandling

1. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som behövs för att säkra att beskrivningarna i dess strafflagstiftning av överträdelser som utgör en sådan gärning som avses i artikel 1 i konventionen när de begås av dess nationella tjänstemän vid tjänsteutövning tillämpas på samma sätt när överträdelserna begås av gemenskapstjänstemän vid tjänsteutövning.

2. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som behövs för att säkra att beskrivningarna i dess strafflagstiftning av de överträdelser som avses i punkt 1 i denna artikel samt i artiklarna 2 och 3 när de begås av eller gentemot ministrarna i dess regering, de valda ledamöterna i parlamentariska

⁽¹⁾ EGT nr C 316, 27.11.1995, s. 49.

församlingar, ledamöterna av landets högsta domstolar eller revisionsdomstol vid tjänsteutövning tillämpas på samma sätt när överträdelse begås av eller gentemot ledamöterna av Europeiska gemenskapernas kommission, av Europaparlamentet, domarna i Europeiska gemenskapernas domstol eller ledamöterna av Europeiska gemenskapernas revisionsrätt vid tjänsteutövning.

3. Om en medlemsstat har antagit speciella lagar om handlingar eller underlåtenhet för vilka ministrarna i regeringen bör stå till svars, på grund av den särskilda politiska ställning de har i den staten, behöver punkt 2 i denna artikel inte tillämpas på dessa lagar, under förutsättning att medlemsstaten garanterar att den strafflagstiftning som genomför artiklarna 2*, 3 samt punkt 1 i denna artikel även omfattar ledamöterna av Europeiska gemenskapernas kommission.

4. Punkterna 1, 2 och 3 skall inte påverka tillämpningen av de bestämmelser om straffprocessrätt och om fastställande av laga domstol, som är tillämpliga i varje medlemsstat.

5. Detta protokoll skall tillämpas i full överensstämmelse med de relevanta bestämmelserna i Fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna, protokollet om immunitet och privilegier för Europeiska gemenskaperna, domstolens stadga samt med de texter som antagits för att tillämpa dem vad beträffar hävande av immunitet.

Artikel 5

Påföljder

1. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som behövs för att säkra att de gärningar som avses i artiklarna 2 och 3 samt medverkan till och anstiftan av dessa gärningar kan medföra effektiva, proportionella och avskräckande påföljder däribland, åtminstone i allvarliga fall, frihetsberövande påföljder vilka kan leda till utlämning.

2. Punkt 1 skall inte påverka behöriga myndigheters utövande av sina disciplinära befogenheter i förhållande till nationella eller gemenskapstjänstemän. Vid bestämmandet av vilken straffrättslig påföljd som skall ådömas kan de nationella domstolarna, i enlighet med principerna i deras egen lagstiftning, beakta eventuella disciplinpåföljder som redan drabbat samma person för samma uppträdande.

* Avvikande lydelse i prop. 1998/99:32.

Behörighet

1. Varje medlemsstat skall vidta nödvändiga åtgärder för att etablera sin behörighet vad gäller de straffbelagda överträdelser som den har fastställt i enlighet med artiklarna 2, 3 och 4 när

- a) överträdelserna helt eller delvis begåtts på dess territorium,
- b) gärningsmannen är medborgare eller tjänsteman i den berörda staten,
- c) överträdelserna har begåtts gentemot någon av de personer som avses i artikel 1 eller gentemot ledamöter av de institutioner som avses i artikel 4.2 och som är medborgare i den berörda staten,
- d) gärningsmannen är gemenskapstjänsteman som tjänstgör vid någon av Europeiska gemenskapernas institutioner eller vid ett organ som bildats enligt fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna och har sitt säte i den berörda medlemsstaten.

2. Varje medlemsstat kan vid anmälan enligt artikel 9.2 förklara att den inte kommer att tillämpa, eller endast i särskilda fall eller under särskilda omständigheter kommer att tillämpa, en eller flera av bestämmelserna om behörighet i punkt 1 b), c) och d).

Artikel 7

Samband med konventionen

1. Bestämmelserna i artiklarna 3, 5.1, 5.2 och 5.4 samt 6 i konventionen skall tillämpas som om det fanns en hänvisning till de gärningar som avses i artiklarna 2, 3 och 4 i detta protokoll.

2. Följande bestämmelser i konventionen skall tillämpas även på detta protokoll:

– Artikel 7 under förutsättning att, om ej annat uppges vid den anmälan som avses i artikel 9.2 i detta protokoll, förklaringar enligt artikel 7.2 i konventionen även gäller för detta protokoll.

– Artikel 9.

– Artikel 10.

Artikel 8

Domstolen

1. Alla tvister mellan medlemsstater om tolkningen eller tillämpningen av detta protokoll skall först behandlas i rådet, enligt det förfarande som föreskrivs i avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen, i avsikt att nå en lösning.

Om ingen lösning har uppnåtts inom sex månader kan någon av parterna i tvisten överlämna frågan till Europeiska gemenskapernas domstol.

2. Alla tvister som gäller artikel 1, med undantag av punkt 1 c) artiklarna 2, 3 och 4 samt artikel 7.2 tredje strecksatsen i detta protokoll, mellan en eller flera medlemsstater och Europeiska gemenskapernas kommission, som inte har kunnat lösas genom förhandlingar, kan hänskjutas till Europeiska gemenskapernas domstol.

Artikel 9

Ikraftträdande

1. Detta protokoll skall antas av medlemsstaterna i enlighet med deras respektive konstitutionella bestämmelser.
2. Medlemsstaterna skall till generalsekreteraren för Europeiska unionens råd anmäla att de har avslutat de förfaranden som krävs enligt deras respektive konstitutionella bestämmelser för att detta protokoll skall kunna antas.
3. Detta protokoll träder i kraft nittio dagar efter det att den anmälan som avses i punkt 2 gjorts av den stat – som vid tidpunkten för rådets antagande av den akt som upprättar det här protokollet är medlem av Europeiska unionen – som sist fullgör denna formalitet. Om konventionen inte har trätt i kraft vid den tidpunkten träder protokollet i kraft samtidigt som konventionen.

Artikel 10

Anslutning av nya medlemsstater

1. Detta protokoll står öppet för anslutning av varje stat som blir medlem i Europeiska unionen.
2. Texten till detta protokoll, avfattad på den anslutande medlemsstatens språk och upprättad av Europeiska unionens råd, skall vara giltig.
3. Anslutningsinstrumenten skall deponeras hos depositarien.
4. För varje stat som ansluter sig till protokollet träder detta i kraft nittio dagar efter det att den staten har deponerat sitt anslutningsinstrument eller, om det ännu inte trätt i kraft när perioden om nittio dagar löpt ut, samma dag som detta protokoll träder i kraft.

Artikel 11

Reservationer

1. Reservationer är inte tillåtna, med undantag för sådana som avses i artikel 6.2.
2. Varje medlemsstat som gjort en reservation får när som helst, helt eller delvis, dra tillbaka den genom en anmälan till depositarien. Tillbakadragandet får verkan den dag depositarien tar emot anmälan.

Depositarie

1. Generalsekreteraren för Europeiska unionens råd skall vara depositarie för detta protokoll.

2. Depositarien skall i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* offentliggöra antaganden och anslutningar, förklaringar och reservationer liksom alla övriga underrättelser som rör denna konvention.

TILL BEVIS HÄRPÅ har de befullmäktigade undertecknat detta protokoll.

Som skedde i Dublin den tjugosjunde september nittonhundranittiosex i ett enda original på danska, engelska, finska, franska, grekiska, irländska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska*, vilka samtliga texter är lika giltiga. Originalen skall deponeras i arkiven hos generalsekretariatet för Europeiska unionens råd.

* Avvikande lydelse i prop.1998/99:32.

**Medlemsstaternas uttalanden vid antagandet av rättsakten om
upprättande av protokollet**

1998/99:JuU16
Bilaga 3
Protokollet till
bedrägerikonventionen

1. Uttalande från den tyska delegationen:

"Förbundsrepubliken Tysklands regering förklarar att den har för avsikt att, beträffande protokollet till konventionen om skydd av finansiella intressen (tjänstemän), genom förhandlingar uppnå samma enighet om behörigheten för Europeiska gemenskapernas domstol att meddela förhandsavgöranden, som den som eftersträvas när det gäller konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen, och att detta sker samma dag."

2. Gemensamt uttalande från den belgiska, luxemburgska och nederländska delegationen:

"Konungariket Belgiens, Konungariket Nederländernas och Storhertigdömet Luxemburgs regeringar anser att det, för att möjliggöra ikraftträdandet av detta protokoll, är nödvändigt att senast i slutet av november 1996 finna en tillfredsställande lösning beträffande Europeiska gemenskapernas domstols behörighet när det gäller tolkningen av detta protokoll, helst inom ramen för de pågående diskussionerna om att ge Europeiska gemenskapernas domstol behörighet när det gäller förhandsavgöranden angående tolkningen av konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen."

3. Uttalande från den österrikiska delegationen:

"Österrike utgår från principen att frågan om Europeiska gemenskapernas domstols behörighet när det gäller förhandsavgöranden kommer att regleras på ett positivt sätt i en nära framtid och kommer också att arbeta i den riktningen i framtiden."

RÅDETS AKT

av den 26 maj 1997

Om utarbetande på grundval av artikel K 3.2 c i Fördraget om Europeiska unionen av konventionen om kamp mot korruption som tjänstemän i Europeiska gemenskaperna eller Europeiska unionens medlemsstater är delaktiga i

(97/C 195/01)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD

som beaktar Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel K 3.2 c i detta,

som beaktar att medlemsstaterna anser förbättringen av det rättsliga samarbetet som en fråga av gemensamt intresse som omfattas av det samarbete om vilket föreskrifter meddelas i avdelning VI i fördraget, och

som beaktar att det för att uppnå det målet är nödvändigt att utarbeta en konvention om kamp mot korruption som Europeiska gemenskapernas tjänstemän eller Europeiska unionens medlemsstaters tjänstemän är delaktiga i, mot bakgrund av bestämmelserna i protokollet till konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen⁽¹⁾,

BESLUTAR att den konvention vars text bifogas och som denna dag har undertecknats av företrädarna för regeringarna i Europeiska unionens medlemsstater, är utarbetad,

REKOMMENDERAR att konventionen antas av medlemsstaterna i enlighet med deras respektive konstitutionella bestämmelser.

Utfärdad i Bryssel den 26 maj 1997.

På rådets vägnar

W. SORGDRAGER

Ordförande

⁽¹⁾ EGT nr C 313, 23.10.1996, s. 2.

utarbetad på grundval av artikel K 3.2 c i Fördraget om Europeiska unionen om kamp mot korruption som tjänstemän i Europeiska gemenskaperna eller Europeiska unionens medlemsstater är delaktiga i

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA i denna konvention, som är medlemsstater i Europeiska unionen,

SOM HÄNVISAR till Europeiska unionens råds akt av den 26 maj 1997,

SOM BEAKTAR ATT medlemsstaterna anser att förbättringen av det rättsliga samarbetet i kampen mot korruptionen är en fråga av gemensamt intresse som omfattas av det samarbete om vilket föreskrifter meddelas i avdelning VI i fördraget,

SOM BEAKTAR ATT rådet i en akt av den 27 september 1996 har utarbetat ett protokoll som särskilt avser korruptiva handlingar som såväl nationella tjänstemän som gemenskapstjänstemän är delaktiga i och som skadar eller skulle kunna skada Europeiska gemenskapernas finansiella intressen,

SOM BEAKTAR nödvändigheten av att för att förbättra det straffrättsliga samarbetet mellan medlemsstaterna gå längre än enligt nämnda protokoll och utarbeta en konvention som avser korruptiva handlingar i vilka Europeiska gemenskapernas tjänstemän eller tjänstemän i medlemsstaterna i allmänhet är delaktiga, och

SOM ÄR ANGELÄGNA om att säkerställa en enhetlig och effektiv tillämpning av denna konvention inom hela Europeiska unionen,

HAR ENATS OM FÖLJANDE BESTÄMMELSER.

Artikel 1

Definitioner

I denna konvention avses med

a) tjänsteman: alla gemenskapstjänstemän och alla nationella tjänstemän, inklusive alla nationella tjänstemän från en annan medlemsstat,

b) gemenskapstjänsteman:

- varje person som är tjänsteman eller kontraktsanställd i den mening som avses i tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna eller i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna,
- varje person som har ställts till Europeiska gemenskapernas förfogande av medlemsstaterna eller av något offentligt eller privat organ som utför uppgifter som motsvarar dem som Europeiska gemenskapernas tjänstemän eller övriga anställda utför.

Medlemmar i de organ som bildats enligt fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna samt dessa organs personal likställs med gemen-

skapstjänstemän, om de inte omfattas av tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna eller anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna,

c) nationell tjänsteman: ett begrepp som skall tolkas med hänvisning till den definition tjänsteman eller ämbetsman har i den nationella rätten i den medlemsstat där personen i fråga innehar denna egenskap vid tillämpning av dess straffrätt.

När det gäller rättsliga åtgärder beträffande en tjänsteman från en medlemsstat, vilka vidtas av en annan medlemsstat, behöver den sistnämnda staten tillämpa definitionen på nationell tjänsteman endast i den mån den definitionen överensstämmer med dess nationella lagstiftning.

1998/99:JuU16

Bilaga 4

Korruptions-
konventionen

Artikel 2

Mutbrott

1. I denna konvention avses med mutbrott varje avsiktlig handling som utförs av en tjänsteman för att, direkt eller genom tredje man, för egen räkning eller för tredje mans räkning, begära eller ta emot förmåner, oavsett art, eller att acceptera löften härom för att på ett sätt som strider mot hans officiella förpliktelser utföra eller underlåta att utföra en handling i tjänsten eller vid utövandet av tjänsten.

2. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som behövs för att säkra att en sådan gärning som avses i punkt 1 straffbeläggs.

Artikel 3

Bestickning

1. I denna konvention avses med bestickning varje avsiktlig handling som utförs av en person för att direkt eller genom tredje man utlova eller bevilja en förmån, oavsett art, till en tjänsteman, för egen räkning eller för tredje mans räkning, för att denne på ett sätt som strider mot hans officiella förpliktelser skall utföra eller underlåta att utföra en handling i tjänsten eller vid utövandet av tjänsten.

2. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som behövs för att säkra att en sådan gärning som avses i stycke 1 straffbeläggs.

Artikel 4

Likabehandling

1. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som behövs för att säkra att bestämmelserna i dess strafflagstiftning som är tillämpliga på de gärningar som avses i artiklarna 2 och 3 när de begås av eller gentemot ministrarna i dess regering, de valda ledamöterna i dess parlamentariska församlingar eller ledamöterna av landets högsta domstolar eller revisionsdomstol vid tjäns-

teutövning, tillämpas på samma sätt när gärningarna begås av eller gentemot ledamöterna av Europeiska gemenskapernas kommission, av Europaparlamentet, domarna i Europeiska gemenskapernas domstol eller ledamöterna av Europeiska gemenskapernas revisionsrätt vid tjänsteutövning.

1998/99:JuU16
Bilaga 4
Korruptions-
konventionen

2. Om en medlemsstat har antagit speciella lagar om handlingar eller underlåtenhet för vilka ministrarna i dess regering bör stå till svars, på grund av den särskilda politiska ställning de har i den staten, behöver punkt 1 i denna artikel inte tillämpas på dessa lagar, under förutsättning att medlemsstaten garanterar att den strafflagstiftning som genomför artiklarna 2 och 3 även omfattar ledamöterna i Europeiska gemenskapernas kommission.

3. Punkterna 1 och 2 skall inte påverka tillämpningen av de bestämmelser om straffprocessrätt och om fastställande av laga domstol som är tillämpliga i varje medlemsstat.

4. Denna konvention skall tillämpas i full överensstämmelse med de relevanta bestämmelserna i fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna, protokollet om immunitet och privilegier för Europeiska gemenskaperna, domstolens stadga samt med de texter som har antagits för att tillämpa dem vad beträffar upphävande av immunitet.

Artikel 5

Påföljder

1. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som behövs för att säkra att de gärningar som avses i artiklarna 2 och 3 samt medverkan till och anstiftan av dessa gärningar kan medföra effektiva, proportionella och avskräckande påföljder, däribland, åtminstone i allvarliga fall, frihetsberövande påföljder vilka kan leda till utlämning.

2. Punkt 1 skall inte påverka behöriga myndigheters utövande av sina disciplinära befogenheter i förhållande till nationella tjänstemän eller gemenskaps-tjänstemän. Vid bestämmandet av vilken straffrättslig påföljd som skall ådömas kan de nationella domstolarna, i enlighet med principerna i sin egen lagstiftning, beakta eventuella disciplinpåföljder som redan har drabbat samma person för samma uppträdande.

Artikel 6

Straffrättsligt ansvar för företagsledare

Varje medlemsstat skall vidta nödvändiga åtgärder för att företagsledare eller andra personer med befogenhet att fatta beslut eller utöva kontroll inom ett företag skall kunna hållas straffrättsligt ansvariga enligt de principer som anges i den nationella rätten, i fråga om korruption enligt artikel 3, om gärningen har begåtts för företagets räkning av en person som är underställd dem.

Behörighet

1. Varje medlemsstat skall vidta nödvändiga åtgärder för att etablera sin behörighet vad gäller de gärningar som den har straffbelagt i enlighet med de skyldigheter som följer av artiklarna 2, 3 och 4 när

- a) gärningen helt eller delvis begåtts på dess territorium,
- b) gärningsmannen är medborgare eller tjänsteman i den berörda staten,
- c) gärningen har begåtts gentemot någon av de personer som avses i artikel 1 eller gentemot ledamöter av de institutioner inom Europeiska gemenskapen som avses i artikel 4.1 och som dessutom är medborgare i den berörda staten,
- d) gärningsmannen är gemenskapstjänsteman som tjänstgör vid någon av Europeiska gemenskapernas institutioner eller vid ett organ som har bildats enligt fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna och har sitt säte i den berörda medlemsstaten.

2. Varje medlemsstat kan vid anmälan enligt artikel 13.2, förklara att den inte kommer att tillämpa, eller endast i särskilda fall eller under särskilda omständigheter kommer att tillämpa, en eller flera av bestämmelserna om behörighet i punkt 1 b, c och d.

Artikel 8

Utlämnning och åtal

1. Varje medlemsstat som enligt sin nationella lagstiftning inte utlämnar sina egna medborgare skall vidta nödvändiga åtgärder för att kunna utöva jurisdiktion i fråga om gärningar som staten har straffbelagt i enlighet med de skyldigheter som följer av artiklarna 2, 3 och 4 och som begåtts av dess egna medborgare utanför dess territorium.

2. När en medborgare i en medlemsstat anklagas för att i en annan medlemsstat ha begått en gärning som har straffbelagts i enlighet med de skyldigheter som följer av artiklarna 2, 3 och 4, och medlemsstaten inte utlämnar denna person till den andra medlemsstaten enbart på grund av dennes medborgarskap, skall den överlämna ärendet till sina behöriga myndigheter för åtal, om det finns anledning till detta. För att möjliggöra lagföring skall akter, upplysningar och föremål som rör gärningen överlämnas i enlighet med bestämmelserna i artikel 6 i Europeiska utlämningskonventionen av den 13 december 1957. Den ansökande medlemsstaten skall underrättas om vilka rättsliga åtgärder som har vidtagits och resultatet av dessa.

3. Vad som avses med en medlemsstats egna "medborgare" skall i denna artikel tolkas i enlighet med varje förklaring som den staten har lämnat enligt artikel 6.1 b och 6.1 c i Europeiska utlämningskonventionen.

Samarbete

1. Om ett förfarande, som gäller en gärning som har straffbelagts i enlighet med de skyldigheter som följer av artiklarna 2, 3 och 4, rör minst två medlemsstater, skall dessa stater samarbeta effektivt vid förundersökning, lagföring och straffverkställighet, t.ex. genom inbördes rättshjälp, utlämning, överförande av lagföring eller verkställighet av domar som har meddelats i en annan medlemsstat.

2. När fler än en medlemsstat har jurisdiktion och möjlighet att väcka åtal för samma gärning, skall de berörda medlemsstaterna samarbeta för att avgöra vem av dem som skall lagföra gärningsmannen eller gärningsmännen så att lagföringen, där det är möjligt, kan ske i en och samma medlemsstat.

Artikel 10

Ne bis in idem

1. Medlemsstaterna skall i sin nationella straffrätt tillämpa principen att en person som slutligt dömts i en medlemsstat inte får lagföras för samma gärning i en annan medlemsstat ("ne bis in idem"), om påföljden vid fällande dom har verkställts, håller på att verkställas eller inte längre kan verkställas enligt det dömande landets lag.

2. Varje medlemsstat får, i samband med anmälan enligt artikel 13.2, förklara att den inte skall vara bunden av punkt 1 i denna artikel i ett eller flera av följande fall

a) om den gärning som har legat till grund för den dom som har meddelats i en annan stat begåtts inom medlemsstatens territorium, helt eller delvis; i det senare fallet skall detta undantag inte gälla om gärningen delvis har begåtts inom den medlemsstats territorium där domen har meddelats,

b) om den gärning som har legat till grund för den dom som har meddelats i en annan stat har riktats mot den medlemsstatens säkerhet eller andra för den staten lika viktiga intressen,

c) om den gärning som har legat till grund för den dom som har meddelats i en annan stat har begåtts av en tjänsteman i medlemsstaten i fråga i strid med dennes tjänsteåligganden.

3. Om ytterligare lagföring inleds i en medlemsstat mot en person som slutgiltigt har dömts för samma gärningar i en annan medlemsstat skall varje sådant frihetsberövande som avtjänats i den sistnämnda staten på grund av dessa gärningar räknas av från den påföljd som eventuellt ådöms. I den mån de nationella lagstiftningarna medger detta, skall hänsyn också tas till andra påföljder än frihetsberövande påföljder vilka redan har verkställts.

4. De undantag som har gjorts till föremål för en förklaring enligt punkt 2 skall inte vara tillämpliga, om den berörda medlemsstaten på grund av

samma gärning har begärt att en annan medlemsstat skall lagföra personen i fråga eller har beviljat utlämning av denne.

5. Tillämpliga bilaterala eller multilaterala överenskommelser som har ingåtts mellan medlemsstater och därtill hörande förklaringar påverkas inte av denna artikel.

1998/99:JuU16
Bilaga 4
Korruptions-
konventionen

Artikel 11

Nationella bestämmelser

Bestämmelserna i denna konvention hindrar inte medlemsstaterna från att besluta om nationella föreskrifter som går utöver de skyldigheter som följer av denna konvention.

Artikel 12

Domstolen

1. Alla tvister mellan medlemsstater om tolkningen eller tillämpningen av denna konvention som inte har kunnat lösas bilateralt skall först behandlas inom rådet enligt det förfarande som föreskrivs i avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen, i avsikt att uppnå en lösning. Om ingen lösning har uppnåtts inom sex månader kan en av parterna i tvisten hänskjuta tvisten till Europeiska gemenskapernas domstol.

2. Alla tvister mellan en eller flera medlemsstater och Europeiska gemenskapernas kommission om tillämpningen av artikel 1, med undantag för punkt c), och artiklarna 2, 3 och 4, kan, i den utsträckning som de avser gemenskapsrättsliga frågor eller frågor om gemenskapernas finansiella intressen eller rör medlemmar eller tjänstemän i gemenskapernas institutioner eller i organ som har inrättats med tillämpning av fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna och som inte har kunnat lösas genom förhandlingar, kan av någon av parterna i tvisten hänskjutas till domstolen.

3. Alla domstolar i en medlemsstat kan begära att domstolen skall meddela förhandsavgörande i frågor som avser tolkningen av artiklarna 1-4 och 12-16 och som uppkommer i mål som är anhängiga vid dem och rör personer, som är medlemmar eller tjänstemän i gemenskapsinstitutioner eller i med tillämpning av fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna inrättade gemenskapsorgan, och som handlar i tjänsten, så snart domstolarna anser att ett beslut i frågan är nödvändigt för att de skall kunna döma i målet.

4. Domstolens behörighet enligt artikel 3 förutsätter att den berörda medlemsstaten i samband med den anmälan som avses i artikel 13.2 eller senare förklarar att den godkänner denna behörighet.

5. En medlemsstat som avger en förklaring enligt punkt 4 får begränsa möjligheten att begära ett förhandsavgörande från domstolen till att avse de domstolar i medlemsstaten vilkas beslut inte kan överklagas enligt statens egen lagstiftning.

6. Europeiska gemenskapens domstols stadga och dess rättegångsregler skall gälla. I enlighet med den stadgan har alla medlemsstater och kommissionen, oavsett om de har avgivit en förklaring enligt punkt 4 eller inte, rätt att till domstolen överlämna ett yttrande eller skriftliga iakttagelser som rör de mål som är anhängiga vid den till följd av punkt 3.

1998/99:JuU16

Bilaga 4

Korruptions-
konventionen

Artikel 13

Ikraftträdande

1. Denna konvention skall antas av medlemsstaterna i enlighet med deras konstitutionella bestämmelser.
2. Medlemsstaterna skall till generalsekreteraren för Europeiska unionens råd anmäla att de har genomfört de förfaranden som deras konstitutionella bestämmelser kräver för att denna konvention skall kunna antas.
3. Denna konvention träder i kraft nittio dagar efter det att den sista medlemsstaten har gjort en sådan anmälan som avses i punkt 2.
4. Till och med den tidpunkt då denna konvention träder i kraft kan varje medlemsstat i samband med en sådan anmälan som avses i punkt 2 eller när som helst därefter förklara att denna konvention med undantag av sin artikel 12 skall vara tillämplig på den i dess förbindelser med de medlemsstater som har gjort samma förklaring. För en medlemsstat som har gjort en sådan förklaring skall denna konvention tillämpas från och med den första dagen i den månad som följer efter det att nittio dagar har gått från det att dess förklaring deponerades.
5. En medlemsstat som inte har avgivit en förklaring i enlighet med punkt 4 får tillämpa denna konvention mot andra fördragsslutande medlemsstater på grundval av bilaterala överenskommelser.

Artikel 14

Anslutning av nya medlemsstater

1. Denna konvention står öppen för anslutning för varje stat som blir medlem i Europeiska unionen.
2. Den på den anslutande statens språk avfattade texten till denna konvention, som skall utarbetas av Europeiska unionens råd, skall ha giltighet.
3. Anslutningsinstrumenten skall deponeras hos depositarien.
4. För en stat som ansluter sig till konventionen träder denna i kraft nittio dagar efter depositionen av dess anslutningsinstrument, eller, om den ännu inte har trätt i kraft då denna period av nittio dagar löper ut, den dag då konventionen träder i kraft.
5. Om denna konvention ännu inte har trätt i kraft när anslutningsinstrumentet deponeras, skall bestämmelserna i artikel 13.4 vara tillämpliga på de stater som ansluter sig till denna.

Reservationer

1. Med undantag för sådana reservationer som avses i artikel 7.2 och i artikel 10.2 är reservationer inte tillåtna.
2. Varje medlemsstat som har gjort en reservation får när som helst, helt eller delvis, dra tillbaka den genom en anmälan till depositarien. Tillbakadragandet får verkan den dag depositarien tar emot anmälan.

Depositarie

1. Generalsekreteraren för Europeiska unionens råd är depositarie för denna konvention.
2. Depositarien skall i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* offentliggöra antaganden och anslutningar, förklaringar och reservationer samt alla andra anmälningar som rör denna konvention.

Ingress

Parterna,

som beaktar att bestickning är en utbredd företeelse i internationella affärsförbindelser, bland annat i fråga om handel och investeringar, som förorsakar allvarlig oro i moraliskt och politiskt hänseende, undergräver gott styrelsesätt och ekonomisk utveckling samt snedvrider internationella konkurrensförhållanden,

som beaktar att alla länder har sin del i ansvaret för att bekämpa bestickning i internationella affärsförbindelser,

som beaktar den reviderade rekommendation om bekämpande av bestickning i internationella affärsförbindelser som antogs av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utvecklings (OECD) råd den 23 maj 1997, C(97)123/FINAL, vari bland annat efterlystes effektiva åtgärder för att avskräcka från, förebygga och bekämpa bestickning av utländska offentliga tjänstemän i samband med internationella affärsförbindelser, särskilt genom att sådan bestickning snabbt och på ett effektivt och samordnat sätt straffbeläggs i överensstämmelse med de överenskomna gemensamma punkter som anges i rekommendationen och med varje lands jurisdiktionsprinciper och andra grundläggande rättsprinciper,

som välkomnar andra nyligen tagna initiativ som ytterligare främjar förståelsen och samarbetet på det internationella planet i bekämpande av bestickning av offentliga tjänstemän, inbegripet åtgärder vidtagna av Förenta nationerna, Världsbanken, Internationella valutafonden, Världshandelsorganisationen, Amerikanska samarbetsorganisationen, Europarådet och Europeiska unionen,

som välkomnar företagens, näringslivsorganisationernas, fackföreningsrörelsens och andra frivilligorganisationers ansträngningar i kampen mot bestickning,

som erkänner regeringarnas roll i att motverka förledande till bestickning från enskilda personers och företags sida i internationella affärsförbindelser,

som erkänner att framsteg på detta område kräver insatser på det nationella planet såväl som samarbete, övervakning och uppföljning på det multilaterala planet,

som erkänner att uppnåendet av likvärdighet i fråga om de åtgärder som parterna skall vidta är konventionens huvudsakliga syfte och ändamål, vilket kräver att den ratificeras utan förbehåll som påverkar denna likvärdighet,

1998/99:JuU16
Bilaga 5
OECD-konventionen

har kommit överens om följande

Artikel 1

Brottet bestickning av utländska offentliga tjänstemän

1. Varje part skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att i sin lagstiftning straffbelägga att någon uppsåtligen erbjuder, utlovar eller lämnar otillbörliga penningförmåner eller andra förmåner, vare sig direkt eller genom mellanhänder, till en utländsk offentlig tjänsteman, för dennes räkning eller för tredje mans räkning, för att han skall vidta eller underlåta att vidta en åtgärd i tjänsten i avsikt att vinna eller bibehålla en affärsmässig fördel eller en annan otillbörlig fördel i internationella affärsförbindelser.
2. Varje part skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att straffbelägga medverkan till bestickning av utländska offentliga tjänstemän, däri inbegripet anstiftan, medhjälp och bemyndigande. Försök och stämpling till bestickning av utländska offentliga tjänstemän skall vara straffbart i samma mån som försök och stämpling till bestickning av en parts egna offentliga tjänstemän.
3. De brott som avses i punkterna 1 och 2 ovan benämns härnedan "bestickning av utländsk offentlig tjänsteman".
4. I denna konvention
 - a) – avses med *utländsk offentlig tjänsteman* den som innehar en lagstiftande, administrativ eller rättslig tjänst i ett främmande land, vare sig han är anställd eller vald, den som utövar en offentlig funktion för ett främmande land, inklusive för ett offentligt organ eller för ett offentligt företag, samt en tjänsteman eller en företrädare för en offentlig internationell organisation,
 - b) – omfattar *främmande land* alla nivåer och underavdelningar i såväl nationell som lokal förvaltning,
 - c) – avser uttrycket *vidta eller underlåta att vidta en åtgärd i tjänsten* utövning av en offentlig tjänstemans officiella position, oavsett om denna utövning faller inom tjänstemannens befogenheter.

Artikel 2

Ansvar för juridiska personer

Varje part skall i överensstämmelse med sina rättsprinciper vidta de åtgärder som är nödvändiga för att införa ansvar för juridiska personer för bestickning av utländska offentliga tjänstemän.

Påföljder

1. Bestickning av utländska offentliga tjänstemän skall kunna bli föremål för effektiva, proportionerliga och avskräckande straffrättsliga påföljder. De möjliga påföljderna skall vara jämförbara med de påföljder som tillämpas i fråga om bestickning av partens egna offentliga tjänstemän och skall, beträffande fysiska personer, inbegripa sådant frihetsberövande som är tillräckligt för att möjliggöra effektiv inbördes rättshjälp och utlämning.
2. Om straffrättsligt ansvar enligt en parts rättssystem inte är tillämpligt avseende juridiska personer, skall parten tillse att juridiska personer skall kunna bli föremål för effektiva, proportionerliga och avskräckande icke straffrättsliga påföljder, däribland penningssanktioner, för bestickning av utländska offentliga tjänstemän.
3. Varje part skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att mutan och vinsten av bestickning av en utländsk offentlig tjänsteman, eller egendom av ett värde som motsvarar sådan vinst, kan beslagtas och förverkas eller att penningssanktioner med motsvarande verkan kan tillämpas.
4. Varje part skall överväga möjligheten att införa andra civilrättsliga eller administrativa sanktioner för bestickning av utländska offentliga tjänstemän.

Artikel 4

Jurisdiktion

1. Varje part skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att åta sig jurisdiktion över bestickning av utländska offentliga tjänstemän om brottet helt eller delvis begås inom dess territorium.
2. En part som har jurisdiktion att lagföra sina medborgare för brott som begåtts utomlands skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att åta sig jurisdiktion för sådan lagföring avseende bestickning av utländsk offentlig tjänsteman enligt samma principer.
3. Om mer än en part har jurisdiktion över ett påstått brott som omfattas av denna konvention, skall de berörda parterna på begäran av en av dem samråda i syfte att fastställa var brottet bäst bör lagföras.
4. Varje part skall pröva om dess nu gällande jurisdiktionsregler är ändamålsenliga för att bekämpa bestickning av utländska offentliga tjänstemän och, om så inte anses vara fallet, vidta åtgärder för att komma till rätta med förhållandet.

Artikel 5

Genomförande

Förundersökning och åtal för bestickning av utländska offentliga tjänstemän skall ske i enlighet med varje parts tillämpliga regler och principer. De skall

inte påverkas av överväganden om nationellt ekonomiskt intresse, möjlig inverkan på förbindelserna med en annan stat eller de berörda fysiska eller juridiska personernas identitet.

1998/99:JuU16
Bilaga 5
OECD-konventionen

Artikel 6

Preskription

Preskriptionsreglerna gällande brottet bestickning av utländsk offentlig tjänsteman skall medge tillräcklig tid för förundersökning och lagföring avseende detta brott.

Artikel 7

Penningtvätt

Varje part som har gjort bestickning av egna offentliga tjänstemän till ett förbrott för tillämpning av dess lagstiftning om penningtvätt skall göra det samma i fråga om bestickning av utländska offentliga tjänstemän, oavsett var bestickningsbrottet har begåtts.

Artikel 8

Redovisningsnormer

1. För att effektivt bekämpa bestickning av utländska offentliga tjänstemän skall varje part, inom ramen för sina lagar och regelverk om bokföring och bokföringsmaterial, årsredovisningens innehåll samt normer för redovisning och revision, vidta de åtgärder som är nödvändiga för att för företag som är underkastade dessa lagar och regelverk förbjuda upprättande av icke bokförda konton, utförande av transaktioner som inte bokförs eller inte kan tillräckligt identifieras, bokföring av fiktiva utgifter och skulder med felaktigt angivande av skuldernas uppkomst, liksom användning av falska handlingar, allt i syfte att besticka utländska offentliga tjänstemän eller dölja sådan bestickning.

2. Varje part skall tillhandahålla effektiva, proportionerliga och avskräckande civilrättsliga administrativa eller straffrättsliga påföljder för sådana underlåtenheter och förfalskningar med avseende på företags bokföring, räkenskaper, konton och affärsredovisning.

Artikel 9

Inbördes rättshjälp

1. Varje part skall så långt som det är möjligt enligt dess lagar och relevanta fördrag och arrangemang ge en annan part snabb och effektiv rättshjälp vid straffrättsliga förundersökningar och förfaranden som en part inlett i fråga om brott som faller under denna konvention och vid icke straffrättsliga förfaranden som faller under denna konvention som en part har inlett mot en juridisk person. Den anmodade parten skall utan dröjsmål underrätta den

begärande parten om eventuell ytterligare information eller handlingar som behövs för att styrka framställningen om rättshjälp och, på förfrågan, om vad som gjorts beträffande framställningen och resultatet av den.

1998/99:JuU16
Bilaga 5
OECD-konventionen

2. Om en part gör inbördes rättshjälp beroende av om det föreligger dubbel straffbarhet, skall sådan anses föreligga om det brott för vilket rättshjälp söks faller under denna konvention.

3. En part skall inte vägra att lämna inbördes rättshjälp i brottmål som faller inom ramen för denna konvention med hänvisning till banksekretess.

Artikel 10

Utlämning

1. Bestickning av utländska offentliga tjänstemän skall vara ett utlämningsbart brott i parternas lagstiftning och i utlämningsavtal mellan dem.

2. Om en part som gör utlämning beroende av om det finns ett utlämningsavtal mottar en framställning om utlämning från en annan part med vilken den inte har ett utlämningsavtal, får parten betrakta denna konvention som det rättsliga stödet för utlämningen med avseende på brottet bestickning av utländsk offentlig tjänsteman.

3. Varje part skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att den antingen kan utlämna sina egna medborgare eller lagföra dem för brottet bestickning av utländsk offentlig tjänsteman. En part som vägrar att utlämna någon för bestickning av utländsk offentlig tjänsteman endast därför att vederbörande är dess medborgare, skall lämna över ärendet till sina behöriga myndigheter för lagföring.

4. Utlämning för bestickning av utländsk offentlig tjänsteman skall ske på de villkor som anges i varje parts nationella lagstiftning och tillämpliga fördrag och arrangemang. Om en part gör utlämning beroende av om det föreligger dubbel straffbarhet, skall detta krav anses vara uppfyllt om det brott för vilket utlämning begärs faller under artikel 1 i denna konvention.

Artikel 11

Behöriga myndigheter

Med avseende på samråd som avses i artikel 4.3, inbördes rättshjälp som avses i artikel 9 och utlämning som avses i artikel 10 skall varje part underätta OECD:s generalsekreterare om vilken eller vilka myndigheter som skall vara behöriga att sända och motta framställningar och tjäna som förmedlare för dessa ärenden för parten i fråga utan att detta skall påverka andra arrangemang mellan parterna.

Övervakning och uppföljning

Parterna skall samarbeta i att genomföra ett program för systematisk uppföljning för att övervaka och främja att denna konvention till fullo genomförs. Om inte annat enhälligt beslutas av parterna, skall detta ske inom ramen för OECD:s arbetsgrupp om bestickning i internationella affärsförbindelser och enligt denna arbetsgrupps mandat eller inom ramen och enligt mandatet för det organ som kan ha övertagit dess funktioner; parterna skall bära kostnaderna för programmet i enlighet med de regler som skall gälla för organet i fråga.

*Artikel 13***Undertecknande och anslutning**

1. Till dess att konventionen träder i kraft skall den stå öppen för undertecknande av OECD:s medlemsstater och de utanförstående stater som har inbjudits att bli fullständiga deltagare i OECD:s arbetsgrupp om bestickning i internationella affärsförbindelser.
2. När konventionen har trätt i kraft skall den stå öppen för anslutning av icke signatärer som är OECD-medlemmar eller har blivit fullständiga deltagare i OECD:s arbetsgrupp om bestickning i internationella affärsförbindelser eller det organ som kan ha övertagit dess funktioner. För varje sådan icke signatärstat skall konventionen träda i kraft den sextionde dagen efter den dag då staten deponerade sitt anslutningsinstrument.

*Artikel 14***Ratificering och depositarie**

1. Denna konvention skall godtas, godkännas eller ratificeras av signatärerna i enlighet med deras respektive lagstiftning.
2. Godtagande-, godkännande-, ratifikations- och anslutningsinstrument skall deponeras hos OECD:s generalsekreterare, som skall tjäna som depositarie för denna konvention.

*Artikel 15***Ikraftträdande**

1. Denna konvention träder i kraft den sextionde dagen efter den dag då fem av de tio länder som har den största exportandelen enligt bifogade dokument och som tillsammans svarar för minst 60 procent av dessa tio länders sammanlagda exportvolym har deponerat sina godtagande-, godkännande- eller ratifikationsinstrument. För varje signatär som deponerar sitt instrument efter detta ikraftträdande skall konventionen träda i kraft den sextionde dagen efter deponeringen av dess instrument.

2. Om konventionen inte har trätt i kraft enligt punkt 1 i denna artikel den 31 december 1998, får varje signatär som har deponerat sitt godtagande-, godkännande- eller ratifikationsinstrument till depositarien skriftligen förklara att den är beredd att godta konventionens ikraftträdande enligt denna punkt 2. Konventionen skall träda i kraft för en sådan signatär den sextionde dagen efter den dag då sådana förklaringar har deponerats av minst två signatärer. För varje signatär som deponerar sin förklaring efter ett sådant ikraftträdande, skall konventionen träda i kraft den sextionde dagen efter dagen för deponeringen.

Artikel 16

Ändringar

En part får föreslå ändringar i denna konvention. Ett ändringsförslag skall föreläggas depositarien, som skall översända det till de övriga parterna minst 60 dagar innan depositarien sammankallar parterna till ett möte för att ta ställning till ändringsförslaget. En ändring som enhälligt antagits av parterna, eller på ett sådant annat sätt som parterna enhälligt beslutar, skall träda i kraft 60 dagar efter det att alla parter har deponerat sina ratifikations-, godtagande- eller godkännandeinstrument eller på sådana andra villkor som kan bestämmas av parterna när ändringen antas.

Artikel 17

Frånträdande

En part kan frånträda denna konvention genom skriftligt meddelande till depositarien. Ett sådant frånträdande får verkan ett år efter den dag då meddelandet därom mottogs. Efter frånträdandet skall samarbetet fortsätta mellan parterna och den part som har frånträtt konventionen med avseende på alla utestående framställningar om rättshjälp eller utlämning som gjorts före den dag då frånträdandet trädde i kraft.

Upprättad i Paris den 17 december 1997 på engelska och franska språken, vilka båda texter har lika giltighet.

DAFFE/IME/BR(97)18/FINAL
Statistik över exporten från OECD-länderna

OECD-EXPORT	1990-1996	1990-1996	1990-1996
	Milj. US-dollar	% av tot. OECD	% av de 10 största OECD-länderna
Förenta staterna	287118	15,9	19,7
Tyskland	254746	14,1	17,5
Japan	212665	11,8	14,6
Frankrike	138471	7,7	9,5
Förenade kungariket	121258	6,7	8,3
Italien	112449	6,2	7,7
Kanada	91215	5,1	6,3
Korea (1)	81364	4,5	5,6
Nederländerna	81264	4,5	5,6
Belgien-Luxemburg	78598	4,4	5,4
De 10 största totalt	1459148	81,0	100
Spanien	42469	2,4	
Schweiz	40395	2,2	
Sverige	36710	2,0	
Mexiko (1)	34233	1,9	
Australien	27194	1,5	
Danmark	24145	1,3	
Österrike*	22432	1,2	
Norge	21666	1,2	
Irland	19217	1,1	
Finland	17296	1,0	
Polen (1)**	12652	0,7	
Portugal	10801	0,6	
Turkiet*	8027	0,4	
Ungern**	6795	0,4	
Nya Zeeland	6663	0,4	
Tjeckiska republiken***	6263	0,3	
Grekland*	4606	0,3	
Island	949	0,1	
Totalt OECD	1801661	100%	

Anm. * 1990-1995; ** 1991-1996; *** 1993-1996.

Källa: OECD, (1) IMF.

Beträffande Belgien-Luxemburg: handelsstatistiken för Belgien och Luxemburg är endast tillgänglig för de två länderna sammanslaget. Avseende artikel 15.1 i konventionen gäller att, om endera Belgien eller Luxemburg deponerar

sitt godtagande-, godkännande- eller ratifikationsinstrument eller om både Belgien och Luxemburg deponerar sina godtagande-, godkännande eller ratifikationsinstrument, så skall det anses att ett av de länder som tillhör de tio största exportländerna har deponerat sitt instrument och de båda ländernas sammanlagda export skall räknas såsom utgörande en del av de 60 procent av den gemensamma totala exporten för de tio länder som fordras för ikraftträdande enligt denna bestämmelse.

1998/99:JuU16
Bilaga 5
OECD-konventionen

RÅDETS AKT

av den 29 november 1996

om upprättande på grundval av artikel K 3 i Fördraget om Europeiska unionen av protokollet om förhandsavgörande av Europeiska gemenskapernas domstol angående tolkningen av konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen

(97/C 151/01)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD UTFÄRDAR DENNA AKT

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel K 3.2 c i detta, och

med beaktande av följande:

Enligt artikel K 3.2 c kan i konventioner som utarbetas på grundval av artikel K 3 i Fördraget om Europeiska unionen föreskrivas att domstolen skall vara behörig att tolka konventionsbestämmelserna och avgöra alla tvister om deras tillämpning.

RÅDET

BESLUTAR att upprätta det protokoll till vilket texten återfinns i bilagan och som denna dag har undertecknats av företrädare för regeringarna i Europeiska unionens medlemsstater.

RÅDET

REKOMMENDERAR att protokollet antas av medlemsstaterna i enlighet med deras respektive konstitutionella bestämmelser.

Utfärdad i Bryssel den 29 november 1996

På rådets vägnar

N. OWEN

Ordförande

upprättat på grundval av artikel K 3 i Fördraget om Europeiska unionen om förhandsavgörande av Europeiska gemenskapernas domstol angående tolkningen av konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

HAR ENATS om följande bestämmelser som skall fogas till konventionen.

Artikel 1

Europeiska gemenskapernas domstol skall vara behörig att på de villkor som fastställs i detta protokoll meddela förhandsavgöranden om tolkningen av konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen och protokollet av den 27 september 1996 ⁽¹⁾, nedan kallat "det första protokollet".

Artikel 2

1. Varje medlemsstat kan, genom en förklaring som avges vid undertecknandet av detta protokoll eller vid varje annat tillfälle efter undertecknandet, godkänna Europeiska gemenskapernas domstols behörighet att meddela förhandsavgöranden om tolkningen av konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen och det första protokollet till den konventionen på de villkor som anges i punkt 2 a) eller punkt 2 b).

2. Varje medlemsstat som avger en förklaring enligt punkt 1 kan ange antingen att

a) varje domstol i den staten, mot vars avgöranden det inte finns något rättsmedel enligt nationell lagstiftning, får begära att Europeiska gemenskapernas domstol meddelar ett förhandsavgörande i ett ärende som uppkommit vid denna domstol och som rör tolkningen av konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen och det första protokollet till den konventionen, när domstolen anser att ett beslut i frågan är nödvändigt för att döma i saken, eller att

b) varje domstol i den staten får begära att Europeiska gemenskapernas domstol meddelar ett förhandsavgörande i ett ärende som uppkommit vid denna domstol och som rör tolkningen av konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen och det första protokollet till den konventionen, när domstolen anser att ett beslut i frågan är nödvändigt för att döma i saken.

⁽¹⁾ EGT nr C 313, 23.10.1996, s. 1.

1. Protokollet om Europeiska gemenskapernas domstols stadga och dess rättegångsregler skall tillämpas.
2. I enlighet med Europeiska gemenskapens domstols stadga skall varje medlemsstat, oavsett om den har avgivit en förklaring enligt artikel 2, ha rätt att till Europeiska gemenskapens domstol inkomma med inlagor och skriftliga yttranden i ärenden som anhängiggjorts vid domstolen enligt artikel 1.

Artikel 4

1. Detta protokoll skall antas av medlemsstaterna i enlighet med deras respektive konstitutionella bestämmelser.
2. Medlemsstaterna skall underrätta depositarien när de förfaranden som deras konstitutionella bestämmelser föreskriver för antagande av detta protokoll har genomförts liksom vilka förklaringar som har avgivits enligt artikel 2.
3. Detta protokoll skall träda i kraft nittio* dagar efter den underrättelse som avses i punkt 2 från den stat, som är medlem i Europeiska unionen när rådet antar den akt som upprättar detta protokoll och som sist genomför denna formalitet. Protokollet skall emellertid träda i kraft tidigast samtidigt som konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen.

Artikel 5

1. Detta protokoll skall stå öppet för anslutning för varje stat som blir medlem i Europeiska unionen.
2. Anslutningsinstrumenten skall deponeras hos depositarien.
3. Den av Europeiska unionens råd på den anslutande medlemsstatens språk fastställda texten till detta protokoll skall vara giltig.
4. I förhållande till en medlemsstat som ansluter sig till detta protokoll, träder detta i kraft nittio* dagar efter dagen för deponeringen av dess anslutningsinstrument, eller på dagen för ikraftträdandet av detta protokoll, om detta ännu inte hunnit träda i kraft vid utgången av nämnda period om nittio* dagar.

Artikel 6

Varje stat som blir medlem i Europeiska unionen och som ansluter sig till konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen i enlighet med artikel 12 måste godkänna bestämmelserna i detta protokoll.

* Avvikande lydelse i prop. 1998/99:32.

Artikel 7

1. Varje medlemsstat som är fördragsslutande part får föreslå ändringar av detta protokoll. Varje förslag till ändring skall överlämnas till depositarien, som skall underrätta rådet om detta.
2. Ändringar skall beslutas av rådet som skall rekommendera att medlemsstaterna antar dem i enlighet med sina respektive konstitutionella bestämmelser.
3. De på detta sätt beslutade ändringarna träder i kraft i enlighet med bestämmelserna i artikel 4.

Artikel 8

1. Generalsekreteraren för Europeiska unionens råd skall vara depositarie för detta protokoll.
2. Depositarien skall i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* offentliggöra underrättelser, instrument och meddelanden som rör detta protokoll.

1998/99:JuU16
Bilaga 6
Domstolsprotokollet

FÖRKLARING

om att samtidigt anta konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen och protokollet om förhandsavgörande av Europeiska gemenskapernas domstol angående tolkningen av denna konvention

1998/99:JuU16
Bilaga 6
Domstolsprotokollet

Företrädarna för regeringarna i Europeiska unionens medlemsstater, samlade i rådet,

vid undertecknandet av akten om upprättande av protokollet om förhandsavgörande av Europeiska gemenskapernas domstol angående tolkningen av konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen,

som önskar säkra en så effektiv och enhetlig tolkning som möjligt av nämnda konvention från och med dess ikraftträdande,

förklarar sig beredda att vidta lämpliga åtgärder för att de nationella förfarandena för att anta konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen och av protokollet om dess tolkning skall kunna genomföras samtidigt och så snart som möjligt.

Sammanfattning.....	1
Propositionen.....	1
Motionen.....	2
Utskottet	2
Ärendet	2
Propositionens huvudsakliga innehåll.....	2
Närmare om regeringens förslag.....	3
Bedrägerikonventionen	3
Bakgrund och innehåll.....	3
Regeringens förslag	4
Korruption.....	4
Inledning.....	4
Korruptionsprotokollet	5
Korruptionskonventionen	5
OECD-konventionen	5
Regeringens förslag	6
Skattefrågor	7
Domstolsprotokollet.....	7
Överväganden	8
Enklare regler.....	8
Övrigt.....	9
Hemställan	10
Reservation	11
Enklare regler (mom. 4), (c).....	11
Särskilda yttranden	11
1. Regeringens förslag (mom. 1, 2 och 3), (mp)	11
2. Enklare regler (mom. 4), (m, fp).....	11
Bilagor	
1. Regeringens lagförslag.....	12
2. Bedrägerikonventionen	20
3. Protokollet till bedrägerikonventionen.....	28
4. Korruptionskonventionen.....	37
5. OECD-konventionen.....	46
6. Domstolsprotokollet.....	55